

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ
Sectorul Instrumentelor și Investițiilor Financiare

EDIȚIE SPECIALĂ A BULETINULUI ASF

	Pag.
NORMA Nr. 37 / 02.09.2020 pentru aplicarea Ghidului ESMA privind raportarea către autoritățile competente în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (U.E.) nr.1131/2017 privind fondurile de piață monetară (Money-market funds)	2
NORMA Nr. 39 / 23.09.2020 privind aplicarea Ghidului ESMA privind simularea situațiilor de criză de lichiditate în OPCVM și FIA	52

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru aplicarea Ghidului ESMA privind raportarea către autoritățile competente în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (U.E.) nr. 1131/2017 privind fondurile de piață monetară (Money-market funds)

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

În conformitate cu prevederile art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei,

În baza prevederilor art. 1, art. 2 pct. 17 și art. 37 din Regulamentului (UE) nr. 1131/2017 privind fondurile de piață monetară (Money-market funds),

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (6) din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Având în vedere publicarea Ghidului ESMA 34-49-173 RO pe site-ul ESMA,

Potrivit deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 02.09.2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă:

Art. 1 – Autoritatea de Supraveghere Financiară aplică Ghidul ESMA privind raportarea către autoritățile competente în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (U.E.) nr. 1131/2017 privind fondurile de piață monetară (Money-market funds), prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 2 – Fondurile de piață monetară și administratorii de fonduri de piață monetară, astfel cum sunt definiți în Regulamentul (U.E.) nr. 1131/2017 al Parlamentului European și al Consiliului privind fondurile de piață monetară, au obligația respectării prevederilor prezentei norme.

Art. 3 – Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează potrivit dispozițiilor Capitolului VII al Titlului I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de

capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare sau ale art. 51-57 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, respectiv potrivit prevederilor Titlului III din Legea nr. 243/2019 privind reglementarea fondurilor de investiții alternative și pentru modificarea și completarea unor acte normative, după caz.

Art. 4 - Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și intră în vigoare la data publicării acesteia.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu MARCU

București, 02.09.2020
Nr. 37

Anexă

Ghid privind raportarea către autoritățile competente în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul FPM

Cuprins

I. Domeniu de aplicare

II. Referințe legislative, abrevieri și definiții

III. Scop

IV. Obligații de conformare și raportare

4.1 Statutul ghidului

4.2 Cerințe de raportare (specifice autorităților competente)

Specificații privind modelul de raportare în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul FPM

5.1 Principii generale

5.1.1 Perioade de raportare și depunere

5.1.2 Procedura pentru prima raportare

5.1.3 Proceduri în cazul în care administratorii FPM se supun unor noi frecvențe de raportare sau unor modificări în ceea ce privește raportarea

5.1.4 Cursul de schimb al BCE (menționat în câmpurile A.4.1, A.6.12, A.6.16, A.6.30, A.6.34, A.6.52, A.6.54, A.6.56, A.6.67, A.6.70, A.6.80, A.6.91, A.6.93, A.6.97, B.1.11, B.1.13).

5.1.5 Câmpuri opționale și câmpuri obligatorii

5.1.6 Observații privind un element raportat

5.1.7 Semnificația formatului „%” (câmpurile A.4.5, A.4.6, A.4.7, A.4.8, A.4.9, A.4.10, de la A.5.1 la A.5.9, A.7.1, A.7.2, A.7.3, A.7.4, A.7.7), și utilizarea cifrei „0” la completarea modelului de raportare

5.2 Blocuri (grupuri de câmpuri)

5.2.1 Statul membru în care este autorizat FPM (câmpul A.1.9)

5.2.2 Statele membre în care este comercializat FPM (câmpul A.1.10)

5.2.3 Data inițierii (câmpul A.1.11)

5.2.4 Moneda de bază a FPM (câmpul A.1.12).

5.2.5 FPM de tip „feeder” pentru FPM comercializate exclusiv prin intermediul unor scheme de economisire pentru angajați (câmpurile de la A.3.1 la A.3.4)

5.2.6 Clase de acțiuni (câmpurile de la A.3.5 la A.3.7)

5.2.7 Fuziunea unui FPM (câmpul A.3.8)

- hr/>
- 5.2.8 Lichidarea unui FPM (câmpul A.3.9)
 - 5.2.9 Schimbarea administratorului unui FPM
 - 5.2.10 Retragera autorizăției unui FPM

 - 5.2.11 Acordarea autorizăției unui FPM ca urmare a modificării strategiei unui fond non-FPM
 - 5.2.12 FPM de tip umbrelă
 - 5.2.13 Profilul de lichiditate al portofoliului (câmpul A.4.7)
 - 5.2.14 Randamente cumulate (câmpul A.4.8)
 - 5.2.15 Performanța celei mai reprezentative clase de acțiuni (câmpul A.4.9)
 - 5.2.16 Volatilitatea lunară a portofoliului și volatilitatea lunară a portofoliului pentru VAN la prețul pieței (shadow NAV) (dacă este cazul) (câmpul A.4.10)
 - 5.2.17 Rezultatele simulărilor de criză (câmpurile de la A.5.1 la A.5.10)
 - 5.2.18 Descrierea activelor instrumentului de piață monetară (câmpul A.6.2), a securitizării eligibile sau a ABCP (câmpul A.6.21), a unității sau acțiunii altui FPM (câmpul A.6.61), a depozitelor sau activelor asociate (câmpul A.6.72) și a acordurilor de răscumpărare sau acordurilor reverse repo (câmpul A.6.82)

 - 5.2.19 Codul CFI (dacă este disponibil, și dacă nu este disponibil codul ISIN) al instrumentului pieței monetare (câmpul A.6.4), al instrumentului financiar derivat (câmpul A.6.43), al unității sau acțiunii altui FPM (câmpul A.6.64), al depozitelor sau activelor lichide asociate (câmpul A.6.74), al acordului de răscumpărare sau acordului reverse repo (câmpul A.6.84) și al activelor menționate în câmpul B.1.3
 - 5.2.20 Țara activului (câmpurile A.6.8, A.6.23, A.6.50, A.6.66, A.6.75, A.6.85)
 - 5.2.21 Prețul net al instrumentului pieței monetare (A.6.12 și A.6.13), al securitizărilor sau efectelor comerciale garantate cu active (A.6.30 și A.6.31)

 - 5.2.22 Dobânda acumulată (A.6.14 și A.6.15), valoarea de piață totală a instrumentului pieței monetare (A.6.16 și A.6.17) și metoda folosită pentru stabilirea prețului instrumentului pieței monetare (A.6.18)
 - 5.2.23 Descrierea activelor securitizărilor sau efectelor comerciale garantate cu active eligibile (câmpul A.6.21), LEI (câmpul A.6.24) și numele sponsorului (câmpul A.6.25).
 - 5.2.24 Tipul de contract al contractului derivat (câmpul A.6.39)
 - 5.2.25 Denumirea activului suport (câmpul A.6.45)
 - 5.2.26 Expunerea acordului de răscumpărare sau a acordului reverse repo (câmpul A.6.91 și A.6.92)
 - 5.2.27 Procedura internă de evaluare a creditelor (câmpurile A.6.19, A.6.37 și A.6.95)
 - 5.2.28 Concentrarea investitorilor (câmpul A.7.2)

-
- 5.2.29 Defalcarea grupurilor de investitori (câmpul A.7.3) și repartizarea geografică a investitorilor pe țări (câmpul A.7.4)
- 5.2.30 Termen de preaviz solicitat de investitori (câmpul A.7.6)
- 5.2.31
- 5.2.32 Mecanisme de lichiditate (câmpul A.7.7)
- 5.2.33 Informațiile privind pasivele FPM: subscrieri(A.7.9), răscumpărări (A.7.10), plăți către investitori (A.7.11), curs de schimb (A.7.12)
- VI. Informațiile privind prețul, menționate în câmpurile B.1.4, B1.5 (prețul la producerea evenimentului, folosind metoda costului amortizat cu privire B15), B.1.8 (Deviația minimă de preț între două valori menționate în câmpul B1.8), B.1.9 (În perioada menționată la câmpul B.1.6, se va menționa deviația maxima de preț între cele două valori) și diferența medie între două valori menționată în câmpul B. 1.7
- Anexa
Anexa I
Coduri CFI pentru titluri eligibile
Anexa II

I. Domeniu de aplicare

Cui i se aplică?

1. Prezentul ghid se aplică autorităților competente și FPM și administratorilor FPM în sensul Regulamentului FPM.

Ce se aplică?

2. Prezentul ghid se aplică în legătură cu articolul 37 din Regulamentul FPM și modelul de raportare prevăzut în anexa la Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea.

Când se aplică?

3. Ghidul se aplică după două luni de la data publicării acestuia pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE.

II. Referințe legislative, abrevieri și definiții

Referințe legislative

<i>Regulamentul ESMA</i>	Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei ¹
<i>Regulamentul FPM</i>	Regulamentul (UE) nr. 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară
<i>Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea</i>	Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/708 al Comisiei din 17 aprilie 2018 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la modelul care trebuie utilizat de către administratorii fondurilor de piață monetară la raportarea către autoritățile competente, astfel cum se prevede la articolul 37 din Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului ³

Abrevieri

<i>ESMA</i>	Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
<i>UE</i>	Uniunea Europeană
<i>FPM</i>	Fond de piață monetară

¹ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

² JO L 169, 30.6.2017, p. 8.

³ JO L 119, 15.5.2018, p. 5.

III. Scop

4. Ghidul este elaborat în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul ESMA. Scopul acestui ghid este de a stabili practici de supraveghere consecvente, eficiente și efective și de a asigura implementarea comună, uniformă și consecventă a articolului 37 din Regulamentul FPM și a Regulamentului de punere în aplicare privind raportarea. În special, scopul acestui ghid este să ofere orientări cu privire la conținutul câmpurilor din modelul de raportare inclus în anexa la Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea.

IV. Obligații de conformare și raportare

4.1 Statutul ghidului

- În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul ESMA, autoritățile competente și participanții la piețele financiare trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta prezentul ghid. Autoritățile competente cărora li se aplică prezentul ghid trebuie să se conformeze prin includerea lui în cadrele lor juridice și/sau de supraveghere naționale, după caz, inclusiv în cazul în care ghiduri specifice vizează, în principal, participanții la piețele financiare. În acest caz, autoritățile competente trebuie să asigure, prin activitățile lor de supraveghere, respectarea ghidurilor de către participanții la piețele financiare.

4.2 Cerințe de raportare (specifice autorităților competente)

6. În termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (ESMA) în toate limbile oficiale ale UE, autoritățile competente cărora li se aplică acest ghid trebuie să informeze ESMA dacă (i) respectă, dacă (ii) nu respectă, dar intenționează să respecte sau dacă (iii) nu respectă și nu intenționează să respecte ghidul. În caz de neconformitate, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să informeze ESMA în termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE cu privire la motivele de neconformare cu ghidul. Pe site-ul ESMA este disponibil un model de notificare. Modelul se completează și se transmite la ESMA.

V. Specificații privind modelul de raportare în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul FPM

5.1 Principii generale

7. Această secțiune include principii generale care se aplică întregii raportări FPM. Aceasta oferă orientări suplimentare cu privire la raportare și la perioadele de raportare, precum și la procedura aferentă primei raportări.

5.1.1 Perioade de raportare și depunere

8. Perioadele de raportare sunt aliniate cu Sistemul transeuropean automat de transfer de fonduri cu decontare pe bază brută în timp real (TARGET).
9. Calendarul pentru transfer rapid (TARGET) și perioadele de raportare trebuie să se încheie în ultima zi a lunilor martie, iunie, septembrie și decembrie ale fiecărui an. Aceasta înseamnă că FPM care se supun obligațiilor de raportare anuală trebuie să raporteze o dată pe an, în ultima zi a lunii decembrie. FPM care se supun obligațiilor de raportare trimestrială trebuie să raporteze trimestrial, în ultima zi a lunilor martie, iunie, septembrie și decembrie.
10. În cazul în care ultima zi a unei perioade de raportare într-o jurisdicție a unui FPM care raportează este o sărbătoare legală și nu sunt disponibile date pentru acea dată, FPM trebuie să folosească informațiile din ziua imediat anterioară în care sunt disponibile informații, însă data de raportare trebuie să rămână ultima zi a perioadei de raportare, conform calendarului TARGET. În toate aceste situații, administratorii FPM pot transmite raportul către autoritatea competentă a FPM până la expirarea unui termen de 30 de zile de la sfârșitul trimestrului/anului corespunzător.

5.1.2 Procedura pentru prima raportare

11. Pot exista situații în care administratorii de FPM nu au nicio informație de raportat cu privire la FPM. În această situație, administratorii FPM trebuie să transmită totuși un raport către autoritățile competente naționale indicând faptul că nu există informații disponibile, folosind un câmp specific.
12. Prima raportare trebuie să acopere perioada cuprinsă între data autorizării FPM (data exactă) și sfârșitul perioadei de raportare.
13. Administratorii FPM trebuie să raporteze informațiile către autoritatea competentă națională o singură dată pentru fiecare perioadă de raportare, acoperind întreaga perioadă de raportare. Spre exemplu, administratorii FPM care se supun obligației de raportare anuală trebuie să transmită un singur raport către autoritatea competentă națională pentru fiecare perioadă de un an (perioadă de un an care se încheie întotdeauna la data de 31 decembrie a anului respectiv). Administratorii FPM care se

supun obligației de raportare trimestrială trebuie să transmită un singur raport către autoritatea competentă națională pentru fiecare perioadă trimestrială.

5.1.3 Proceduri în cazul în care administratorii FPM se supun unor noi frecvențe de raportare sau unor modificări în ceea ce privește raportarea

14. În ceea ce privește pragurile menționate la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul FPM, valoarea totală a activelor administrate este considerată a fi, în scopul modelului de raportare, egală cu VAN, în conformitate cu câmpul A.4 (A.4.1. și A.4.2). De asemenea, VAN trebuie măsurată atunci când datele corespunzătoare sunt furnizate trimestrial (ultima zi a trimestrului).
15. În conformitate cu articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul FPM, pentru un FPM ale cărui active administrate (VAN egal, conform paragrafului anterior) totale nu depășesc suma de 100 000 000 euro, administratorul FPM va raporta autorității competente a FPM cel puțin anual. În acest caz, administratorul FPM are însă și posibilitatea de a raporta trimestrial.
16. Pentru a stabili obligația de raportare, administratorii FPM trebuie să verifice trimestrial VAN a FPM în ultima zi a fiecăruia dintre primele trei trimestre:
 - (i) în cazul în care la sfârșitul trimestrului avut în vedere VAN a FPM este sub pragul de 100 000 000 euro, administratorul nu are obligația de a raporta;
 - (ii) în cazul în care la sfârșitul trimestrului avut în vedere VAN a FPM este peste sau egală cu pragul de 100 000 000 euro, administratorul are obligația de a transmite un raport pentru perioada care acoperă toate ultimele trimestre neraportate;
 - (iii) administratorul are obligația de a raporta la sfârșitul anului pentru perioada care acoperă în totalitate ultimele trimestre neraportate.

Alături de anul de raportare, administratorul FPM trebuie să raporteze perioada de raportare pentru care este transmis modelul de raportare. Perioada de raportare este definită în funcție de trimestrul de la care începe perioada de raportare și de trimestrul la care se încheie perioada de raportare. Aceste principii sunt implementate în funcție de diversele posibilități descrise în următorul tabel:

Test privind pragul de 100 000 000 euro al VAN la sfârșitul trimestrului				
	T1	T2	T3	T4
Scenariul 1	<i>peste</i>	<i>peste</i>	<i>peste</i>	<i>peste/sub</i>
Obligație de raportare	De la T1 la T1	De la T2 la T2	De la T3 la T3	De la T4 la T4
Scenariul 2	<i>peste</i>	<i>peste</i>	<i>sub</i>	<i>peste/sub</i>
Obligație de raportare	De la T1 la T1	De la T2 la T2	De la T3 la T4	
Scenariul 3	<i>peste</i>	<i>sub</i>	<i>peste</i>	<i>peste/sub</i>
Obligație de raportare	De la T1 la T1	De la T2 la T3		De la T4 la T4
Scenariul 4	<i>peste</i>	<i>sub</i>	<i>sub</i>	<i>peste/sub</i>

Obligație de raportare	De la T1 la T1		De la T2 la T4	
Scenariul 5	sub	peste	peste	peste/sub
Obligație de raportare	De la T1 la T2		De la T3 la T3	De la T4 la T4
Scenariul 6	sub	peste	sub	peste/sub
Obligație de raportare	De la T1 la T2		De la T3 la T4	
Scenariul 7	sub	sub	peste	peste/sub
Obligație de raportare		De la T1 la T3		De la T4 la T4
Scenariul 8	sub	sub	sub	peste/sub
Obligație de raportare		De la T1 la T4		

5.1.4 Cursul de schimb al BCE (menționat în câmpurile A.4.1, A.6.12, A.6.16, A.6.30, A.6.34, A.6.52, A.6.54, A.6.56, A.6.67, A.6.70, A.6.80, A.6.91, A.6.93, A.6.97, B.1.11, B.1.13)

17. Câmpurile A.4.1, A.6.12, A.6.16, A.6.30, A.6.34, A.6.52, A.6.54, A.6.56, A.6.67, A.6.70, A.6.80, A.6.91, A.6.93, A.6.97, B.1.11, și B.1.13 din Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea precizează că în cazul în care moneda de bază nu este euro, cursul de schimb care trebuie folosit va fi cel al BCE (la sfârșitul trimestrului).
18. Cursurile de schimb de referință ale euro sunt cotate de BCE ca monedă de bază față de euro (de exemplu, 1 euro = 129,04 JPY la data de 29 iunie 2018). Astfel, valoarea din câmpurile exprimate în moneda de bază trebuie împărțite la acest curs. Spre exemplu, dacă, la sfârșitul T2 2018 (ultima zi lucrătoare 29 iunie 2018), VAN a fondului este exprimată în JPY și este de 150 miliarde yen japonezi (valoare raportată în câmpul A.4.2), valoarea de raportat în câmpul A.4.1 va fi $150 \text{ miliarde} / 129,04 = 1,162 \text{ miliarde euro}$ (rotunjită aici la 10^{-3}).

5.1.5 Câmpuri opționale și câmpuri obligatorii

19. Informațiile marcate drept
 - a. **obligatorii trebuie raportate de toți administratorii de FPM.**
 - b. **opționale trebuie raportate de administratorul FPM, cu excepția cazului în care informațiile de reglementare nu se aplică respectivului FPM la momentul respectiv.**
 - c. **condiționate sunt legate de alte informații (atenționări) din modelul de raportare. În cazul în care răspunsul la respectivele atenționări este „Da”, informațiile condiționate respective trebuie raportate. Însă în cazul în care răspunsul la respectivele atenționări este „Nu”, informațiile condiționate respective nu trebuie raportate.**

5.1.6 Observații privind un element raportat

20. În cadrul bazei de date FPM, se definește o listă derulantă a câmpurilor pentru care administratorul FPM poate oferi orice observație utilă. Această listă va fi inclusă în modelul IT care trebuie completat de administratori. Administratorii trebuie să folosească această listă derulantă de câmpuri pentru a include aceste observații.

5.1.7 Semnificația formatului „%” (câmpurile A.4.5, A.4.6, A.4.7, A.4.8, A.4.9, A.4.10, de la A.5.1 la A.5.9, A.7.1, A.7.2, A.7.3, A.7.4, A.7.7), și utilizarea cifrei „0” la completarea modelului de raportare

21. În ceea ce privește diferitele câmpuri (câmpurile A.4.7, A.7.2, A.7.3, A.7.4) în care trebuie raportate procente care însumează 100 %, administratorii trebuie să se asigure că suma procentelor raportate (dacă este cazul) este egală cu 100 %. Procentele trebuie raportate sub formă de numere între 0 și 100. Spre exemplu, 53 % trebuie raportat ca 53 (și nu 0,53). Această regulă se aplică și pentru câmpul A.4.7 care nu include termenul „%” în coloana „date raportate” a Regulamentului de punere în aplicare privind raportarea.
22. Autoritățile competente trebuie să respingă orice raport în care suma procentelor raportate (dacă este cazul) nu este egală cu 100 %.
23. De asemenea, în cazul în care un administrator al unui FPM folosește cifra „0” pentru a completa unul dintre câmpurile modelului de raportare FPM, aceasta trebuie să însemne numai valoarea cifrei (0) și nimic altceva (cum ar fi „nedepunere”, „nerelevant” sau „nu se aplică” sau „nu există informații disponibile”).

5.2 Blocuri (grupuri de câmpuri)

24. Această secțiune include specificații în legătură cu fiecare bloc de câmpuri ale modelului de raportare și prezintă câmpurile relevante în legătură cu un anumit subiect, împreună cu instrucțiunile corespunzătoare privind modul în care acestea trebuie completate. Blocurile sunt structurate astfel încât să fie independente unul de celălalt.

Blocul 1 - Caracteristici FPM

5.2.1 Statul membru în care este autorizat FPM (câmpul A.1.9)

25. Câmpul A.1.9 se referă la forma de singular („Stat membru”), în timp ce câmpul A.1.10 se referă la forma de plural („State membre”). Forma de singular reflectă situația unui FPM din UE, dar nu situația unui FPM din afara UE pentru care același FPM poate avea mai multe autorități competente [spre exemplu, un FPM FIA din afara UE este comercializat în UE în mai multe state membre fără pașaport, conform articolului 2 alineatul (17) litera (c) punctul (i) din Regulamentul FPM]. Statul membru care trebuie raportat în această situație la câmpul A.1.9 este statul membru al autorității competente către care se transmite raportul.
26. În ceea ce privește statul membru în care este autorizat FPM (câmpul A.1.9), în cazul unui FPM din afara UE pentru care ar putea exista mai multe autorități competente, toate aceste state membre trebuie raportate la câmpul A.1.9. De reținut că aceleași informații cu privire la un anumit FPM raportate către mai multe autorități competente naționale trebuie să fie identice.

5.2.2 Statele membre în care este comercializat FPM (câmpul A.1.10)

27. În ceea ce privește statele membre în care este comercializat FPM (câmpul A.1.10), toate statele membre în cauză trebuie raportate la câmpul A.1.10 (dacă este cazul), iar în cazul unui FPM care nu este comercializat în niciun stat membru, se va menționa „din afara UE”.

5.2.3 Data inițierii (câmpul A.1.11)

28. Data inițierii unui FPM, astfel cum se menționează la câmpul A.1.11, este data la care s-a calculat prima VAN a FPM. În cazul în care FPM era un fond pre-existent care a primit autorizație de FPM conform Regulamentului FPM, această dată a inițierii trebuie să fie data la care s-a calculat prima VAN a acestui fond ca FPM (în conformitate cu Regulamentul FPM).

5.2.4 Moneda de bază a FPM (câmpul A.1.12)

29. Moneda de bază a FPM raportată în câmpul A.1.12 trebuie să fie aceeași cu cea indicată în prospectul FPM. În cazul în care un FPM este compus din mai multe clase de acțiuni care diferă în ceea ce privește moneda de bază, moneda de bază care trebuie inclusă în câmpul A.1.12 este moneda de bază astfel cum este menționată în documentele contabile de referință ale FPM.
30. De asemenea, în ceea ce privește moneda de bază a FPM (câmpul A.1.12), în cazul monedelor cu mai multe coduri (de exemplu, monede onshore/offshore, precum renminbi chinezesc, cu codurile CNY/CNH), se va observa că instrumentele trebuie raportate cu un singur cod de monedă (cel onshore, aici CNY - codurile din lista ISO oficială) și trebuie convertite în euro la cursul aplicabil (de exemplu, instrumentele exprimate în CNH vor fi raportate cu codul de monedă CNY și vor fi convertite în euro la cursul de schimb aplicabil EUR/CNY).
31. În final, în cazul în care moneda de bază a FPM este euro, câmpurile A.4.2, A.6.13, A.6.15, A.6.17, A.6.31, A.6.33, A.6.35, A.6.53, A.6.55, A.6.57, A.6.68, A.6.71, A.6.81, A.6.92, A.6.94, A.6.98, B.1.12, și B.1.14 nu trebuie completate.

5.2.5 FPM de tip „feeder” pentru FPM comercializate exclusiv prin intermediul unor scheme de economisire pentru angajați (câmpurile de la A.3.1 la A.3.4)

32. Administratorii FPM trebuie să trateze individual FPM de tip „feeder” ale aceluiași fond de tip „master”. Aceștia nu trebuie să includă toate informațiile privind FPM de tip „feeder” ale aceluiași fond/aceleorași fonduri de tip „master” într-un singur raport. (respectiv, un raport care să cuprindă toate informațiile privind FPM de tip „feeder” și fondul/fondurile de tip „master” aferente).
33. Atunci când raportează informații cu privire la FPM de tip „feeder”, administratorii FPM trebuie să identifice FPM de tip „master” în care investește fiecare fond de tip „feeder” însă nu trebuie să privească participațiile deținute ale acestuia/acestora prin FPM de tip „master”. Dacă este cazul, administratorii FPM trebuie raporteze și informații detaliate cu privire la investițiile realizate la nivelul fiecărui FPM de tip „feeder”, precum investițiile în instrumente financiare derivate.
34. De asemenea, în legătură cu câmpul A.3.1 - în cazul în care FPM respectă cerințele de la articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul FPM, se va indica dacă FPM este un fond de tip „master” sau „feeder” [Selectați o opțiune] – atunci când fondul nu este nici de tip

„feeder”, nici de tip „master”, se va include o valoare NUL. Aceste informații vor fi adăugate în modelul de raport pe care administratorii FPM trebuie să îl completeze.

5.2.6 Clase de acțiuni (câmpurile de la A.3.5 la A.3.7)

35. În ceea ce privește FPM cu diferite clase de acțiuni exprimate în diferite monede (câmpul A.3.7), administratorul FPM trebuie să raporteze toate monedele aferente diferitelor clase de acțiuni, indicând care dintre monede se referă la care clasă de acțiuni.
36. De asemenea, în ceea ce privește ISIN al diferitelor clase de acțiuni (câmpul A.3.6), având în vedere interacțiunea cu câmpul A.7.5, administratorii FPM trebuie să identifice care acțiune sau clasă de unități a FPM este cea mai mare dintre cele din lista menționată la câmpul A.3.6.

5.2.7 Fuziunea unui FPM (câmpul A.3.8)

37. Administratorii FPM fuzionate trebuie să transmită un raport cu privire la FPM către ANC competentă în termen de cel mult 30 de zile de la sfârșitul trimestrului în care FPM a fuzionat.

5.2.8 Lichidarea unui FPM (câmpul A.3.9)

38. Procedurile de lichidare pot varia în funcție de tipul de FPM administrat și de jurisdicția aplicabilă FPM. În funcție de situație, ultimul raport ar putea să nu conțină nicio informație (în cazul în care au fost lichidate toate pozițiile FPM), sau raportul ar putea fi complet. Într-adevăr, în anumite situații, un FPM care intră în procedură de lichidare (procedură administrativă) nu mai este administrat de administrator, lichidarea fiind realizată de un lichidator. În acest caz, administratorul FPM trebuie să transmită un raport către ANC a FPM pentru FPM înainte ca lichidatorul să preia responsabilitatea pentru lichidarea FPM.
39. Administratorii FPM trebuie să transmită ultimul raport cu privire la FPM în termen de cel mult 30 de zile de la sfârșitul trimestrului în care FPM a fost lichidat sau a intrat în lichidare.

5.2.9 Schimbarea administratorului unui FPM

40. Atunci când administratorul unui FPM se schimbă între două date de raportare, fostul administrator al FPM nu trebuie să raporteze nicio informație la sfârșitul perioadei de raportare. În schimb, informațiile trebuie raportate de noul administrator al FPM la sfârșitul perioadei de raportare și trebuie să acopere întreaga perioadă pe baza informațiilor furnizate de fostul administrator al FPM.

5.2.10 Retragerea autorizației unui FPM

41. Administratorii FPM trebuie să transmită ultimul raport cu privire la FPM în termen de cel mult 30 de zile de la sfârșitul trimestrului în care autorizația FPM a fost retrasă.

5.2.11 Acordarea autorizației unui FPM ca urmare a modificării strategiei unui fond non-FPM

42. Atunci când administratorului unui fond i se acordă autorizația pentru un FPM în conformitate cu Regulamentul FPM pentru fondul respectiv, ca urmare a modificării strategiei sale, informațiile trebuie raportate începând cu data de la care fondul primește autorizația de FPM de către administratorul acestui nou FPM la sfârșitul perioadei de raportare, care trebuie să acopere întreaga perioadă.

5.2.12 FPM de tip umbrelă

43. Atunci când FPM ia forma unui FIA de tip umbrelă cu mai multe compartimente, informațiile specifice FPM trebuie raportate la nivel de compartimente.
44. Frecvența raportării unui FPM nu este afectată de structura juridică a FPM. Fiecare FPM, indiferent dacă reprezintă sau nu un compartiment al aceluiași FPM de tip umbrelă, trebuie să fie tratat separat în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare (inclusiv în ceea ce privește frecvența raportării).

Blocul 2 - Indicatori ai portofoliului

5.2.13 Profilul de lichiditate al portofoliului (câmpul A.4.7)

45. Administratorii FPM trebuie să raporteze procentul din portofoliul fondului care poate fi lichidat în condiții normale de piață în fiecare dintre perioadele de lichidare specificate. Totalul trebuie să fie egal cu 100%.
46. În cazul în care pozițiile individuale reprezintă părți contingente importante ale aceleiași tranzacții, administratorii FPM trebuie să grupeze toate aceste poziții în perioada de lichiditate a părții cel mai puțin lichide.
47. Administratorii FPM trebuie să adopte o atitudine conservatoare atunci raportează informații privind lichiditatea portofoliului. Administratorii FPM trebuie să țină seama de decalajul de timp pentru creditarea sumelor obținute din vânzare într-un cont curent în cazul în care acesta are un impact deloc neglijabil asupra profilului de lichiditate al FPM.

5.2.14 Randamente cumulate (câmpul A.4.8)

48. În ceea ce privește câmpul A.4.8 din Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea, valoarea randamentelor cumulate care trebuie raportate trebuie să fie reprezentată de valoarea netă a randamentelor. Administratorul unui FPM va raporta randamentele cumulate ale celei mai reprezentative clase de acțiuni, astfel cum este definită în câmpul A.4.9. Baza pentru definirea marjei randamentelor cumulate raportate trebuie să fie data de încheiere a perioadei de raportare.

5.2.15 Performanța celei mai reprezentative clase de acțiuni (câmpul A.4.9)

49. Conform câmpului A.4.9 din Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea, administratorul unui FPM raportează performanța celei mai reprezentative clase de acțiuni pentru anul calendaristic respectiv. Baza pentru definirea marjei este anul calendaristic. Aceasta înseamnă că trebuie raportată aceeași valoare pentru toate trimestrele anului pentru N-1, N-2 și N-3.
50. În ceea ce privește câmpul A.4.9 din Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea în legătură cu performanța anului calendaristic a celei mai reprezentative clase de acțiuni, **prin cea mai reprezentativă clasă de acțiuni se înțelege clasa de acțiuni asociată cu cea mai mare proporție a VAN la sfârșitul perioadei de raportare, cu excepția cazului în care există circumstanțe specifice care impun alegerea unei alte clase de acțiuni.** De asemenea, nu trebuie raportate date atunci când data inițierii FPM a fost mai puțin de 12 luni înainte de data de încheiere a perioadei de raportare.

5.2.16 Volatilitatea lunară a portofoliului și volatilitatea lunară a portofoliului pentru VAN la prețul pieței (shadow NAV) (dacă este cazul) (câmpul A.4.10)

51. În primul rând, în ceea ce privește (câmpul A.4.10), prin VAN la prețul pieței se înțelege „VAN per unitate sau acțiune în conformitate cu articolul 30”, astfel cum se menționează la articolul 31 alineatul (4) și articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul FPM. Raportarea privind volatilitatea lunară în cadrul portofoliului a VAN la prețul pieței nu este relevantă pentru FPM cu VAN variabilă, administratorii acestora trebuind să raporteze numai volatilitatea VAN per unitate sau acțiune. Administratorii FPM cu VAN constantă/cu volatilitate scăzută trebuie să raporteze numai volatilitatea lunară în cadrul portofoliului a VAN la prețul pieței aferentă FPM cu VAN constantă/cu volatilitate scăzută.
52. De asemenea, în ceea ce privește volatilitatea lunară a portofoliului și volatilitatea lunară în cadrul portofoliului a VAN la prețul pieței, se vor aplica și următoarele specificații:

Se va folosi următoarea formulă a volatilității lunare, exprimată pe bază anualizată:

$$\sigma_f = \sqrt{\frac{m}{T-1} \sum_{t=1}^T (r_t - \bar{r})^2}$$

Unde:

Pentru VAN variabilă, randamentul fondului (r_t) este reprezentat de randamentul lunar al VAN per unitate sau acțiune, calculat pe ultimele perioade T (fără a ține seama de comisioanele de subscriere și răscumpărare). Pentru VAN constantă și cu volatilitate scăzută, (r_t) reprezintă randamentul lunar al VAN la prețul pieței per unitate sau acțiune.

$$m = 12$$

În funcție de marjă, $T=12$ pentru o marjă de 1 an, $T = 24$ pentru o marjă de doi ani și $T=36$ pentru o marjă de trei ani

$\bar{r}$ reprezintă media aritmetică a ratelor lunare de randament, după caz, a fondului în perioadele T conform următoarei formule:

$$\bar{r} = \frac{1}{T} \sum_{t=1}^T r_t$$

În cazul în care datele disponibile privind randamentele nu sunt suficiente pentru a acoperi o anumită marjă, administratorul nu va raporta nicio dată pentru marja respectivă (de exemplu, un fond care există de numai 18 luni, nu trebuie să raporteze volatilitatea lunară a portofoliului nici pentru 2 ani, nici pentru 3 ani).

Blocul 3 - Simulări de criză

5.2.17 Rezultatele simulărilor de criză (câmpurile de la A.5.1 la A.5.10)

53. În afară de câmpul A.5.10 din planul de acțiune propus în legătură cu simulările de criză, unde este permisă introducerea de text liber, restul informațiilor trebuie să reprezinte cifre, valori prestabilite sau nume. Pentru câmpul A.5.10, ESMA recomandă ca autoritățile competente naționale să permită administratorilor FPM să raporteze informațiile în limba engleză, ceea ce ar permite grupurilor multinaționale să centralizeze și să armonizeze raportările FPM.
54. De asemenea, în ceea ce privește câmpurile de la A.5.1 la A.5.10, administratorii FPM trebuie să completeze aceste câmpuri trimestrial (chiar și în trimestrele în care nu s-au realizat simulări de criză) și să indice data la care s-au realizat simulările de criză ale căror rezultate au fost raportate. Una dintre aceste date trebuie să fie ultima zi a T2, iar o altă dată trebuie să fie ultima zi a anului. Atunci când au fost realizate mai multe simulări de criză în perioada de raportare, trebuie raportată numai ultima.
55. Formatul rezultatelor simulărilor de criză care trebuie raportate în câmpurile de la A.5.1 la A.5.10 este precizat în detaliu în Ghidul ESMA privind scenariile de simulare a situațiilor de criză în temeiul Regulamentului FPM⁴.

Instrucțiuni pentru completarea modelului

56. Administratorii FPM trebuie să raporteze rezultatele simulărilor de criză în funcție de scenariile menționate în anexa 2 la prezentul ghid - tabelul 1 și apoi să raporteze valorile corespunzătoare. Tabelul 1 din anexa 2 stabilește toate diferitele scenarii de simulare a situațiilor de criză definite în Ghidul ESMA privind scenariile de simulare a situațiilor de criză în temeiul Regulamentului FPM și oferă clarificări privind sfera de cuprindere a informațiilor care trebuie furnizate. Acest mecanism se bazează pe ipoteza că modelul de raportare pentru raportarea rezultatelor simulărilor de criză trebuie să acopere scenariile de simulare a situațiilor de criză stabilite în Ghidul ESMA privind scenariile de simulare a situațiilor de criză care vor fi revizuite anual pentru a ține seama de cele mai recente evoluții ale pieței. În cazul în care Ghidul ESMA privind scenariile de simulare a situațiilor de criză este actualizat cu un nou scenariu simulare de criză, codul noului scenariu trebuie adăugat în acel tabel, indicându-se elementele care trebuie raportate.
57. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, administratorii trebuie să raporteze valori pozitive.

⁴https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma34-49-164_guidelines_mmf_stress_tests_draft_final_report.pdf

58. Mai jos sunt prezentate câteva exemple privind cele de mai sus:

- **Cazul LST-01 privind impactul în legătură cu modificările ipotetice ale nivelului de lichiditate al activelor deținute în portofoliul FPM**

În legătură cu modificările ipotetice ale nivelului lichidității activelor deținute în portofoliul FPM, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul CST-01 privind impactul în legătură cu modificările ipotetice ale nivelului riscului de credit al activelor deținute în portofoliul FPM pe baza simulării de criză privind marja de credit**

În legătură cu modificările ipotetice ale nivelului riscului de credit specific activelor deținute în portofoliul FPM, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul CST-02 privind impactul în legătură cu modificările ipotetice ale nivelului riscului de credit al activelor deținute în portofoliul FPM pe baza simulării de criză privind concentrarea**

În legătură cu modificările ipotetice ale nivelului riscului de credit specific activelor deținute în portofoliul FPM, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul FST-01 privind impactul în legătură cu modificarea cursului de schimb în baza scenariului „aprecierea monedei EUR față de USD”**

În legătură cu nivelul modificărilor cursurilor de schimb în scenariul aprecierii monedei EUR față de USD, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul FST-02 privind impactul în legătură cu modificarea cursului de schimb în baza scenariului „deprecierea monedei EUR față de USD”**

În legătură cu nivelul modificărilor cursurilor de schimb în scenariul deprecierei monedei EUR față de USD, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul IST-01 privind impactul în legătură cu modificările ipotetice ale ratelor dobânzilor**

În legătură cu nivelul modificărilor ratelor dobânzilor, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul SST-01 privind impactul în legătură cu modificările ipotetice ale nivelului creșterii sau reducerii marjelor indicatorilor de care sunt legate ratele dobânzii aferente titlurilor de valoare din portofoliu**

În legătură cu nivelul de creștere sau reducere a marjelor indicatorilor, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul RST-01 privind impactul în legătură cu nivelurile ipotetice ale răscumpărării măsurate prin calculul simulării de criză privind lichiditatea în sens invers**

În legătură cu simularea de criză privind lichiditatea în sens invers, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul RST-02 privind impactul în legătură cu nivelurile ipotetice ale răscumpărării măsurate prin calculul simulării de criză privind lichiditatea săptămânale**

În legătură cu simularea de criză privind lichiditatea săptămânală, administratorul FPM trebuie să raporteze rezultatul ca procent indicând raportul între ieșirile săptămânale (numitor) și activele lichide săptămânale (prima tranșă și tranșa totală; numărător).

- **Cazul RST-03 privind impactul în legătură cu nivelurile ipotetice ale răscumpărării măsurate ca simulare de criză privind concentrarea**

În legătură cu simularea de criză privind concentrarea, administratorul FPM trebuie să raporteze rezultatul ca procent indicând raportul între răscumpărările principalilor 2 investitori (numitor) și activele lichide săptămânale (prima tranșă și tranșa totală; numărător).

- **Cazul MST-01 privind impactul în legătură cu șocurile macrosistemice ipotetice care afectează economia în ansamblu, măsurată ca impact combinat al tuturor factorilor asupra valorii activului net**

În legătură cu impactul combinat al tuturor factorilor asupra valorii activului net, administratorul FPM trebuie să raporteze impactul ca procent din VAN de raportare.

- **Cazul MST-02 privind impactul în legătură cu șocurile macrosistemice ipotetice care afectează economia în ansamblu, măsurată ca impact combinat al tuturor factorilor asupra activelor lichide săptămânale**

În legătură cu impactul combinat al tuturor factorilor asupra activelor lichide săptămânale, administratorul FPM trebuie să raporteze rezultatul ca procent indicând raportul între ieșirile săptămânale (numitor) și activele lichide săptămânale (prima tranșă și tranșa totală; numărător).

De asemenea, administratorul FPM trebuie să raporteze valoarea ieșirilor săptămânale calculată pentru scenariu drept „factor de intrare”.

Instrucțiuni pentru măsurarea impactului scenariilor simulărilor de criză

Lichiditate (LST-01)

59. Pentru fiecare titlu de valoare transferabil, factorii de ajustare trebuie să se aplice la prețul utilizat pentru evaluarea fondului la momentul raportării (**VPret**), în conformitate

cu articolul 29 alineatul (3) litera (a), în funcție de tipul și scadența lor, pentru a obține un preț ajustat ($VPreț_{ajust}$):

$$(VPreț)_{ajust} = (1 - \text{actualizare lichiditate}) * VPreț$$

Administratorul FPM trebuie să estimeze impactul eventualelor pierderi prin evaluarea portofoliului de investiții la prețul ajustat derivat, $VPreț_{ajust}$, pentru a determina valoarea activului net (VAN) în situație de criză și a raporta impactul ca procent din VAN de raportare:

$$\text{Impactul asupra riscului de lichiditate al activului (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}} * 100$$

Exemplu:

Paragraful de mai jos prezintă un exemplu privind modul în care se evaluează titlurile de valoare pentru a estima impactul potențialelor pierderi ca urmare a deteriorării lichidității pieței. Administratorul unui FPM trebuie să țină seama de titlurile de valoare care fac obiectul simulării de criză privind lichiditatea, profilul de rating al acestora și scadența restantă. De reținut că nu toate activele fac obiectul simulărilor de criză.

Pentru fiecare titlu de valoare relevant, administratorul trebuie să aplice factorul de ajustare prevăzut în ghid în formula:

$$Evaluare_{ajust} = (1 - \text{ajustare lichiditate}) * \text{preț evaluare}$$

În următoarele exemple se aplică factorii de ajustare pentru lichiditate din Ghidul privind scenariile de simulare a situațiilor de criză din 2019.

- Se va considera o obligațiune de stat germană cu un preț de evaluare de 1 euro și o scadență rămasă de mai puțin de 3 luni. După aplicarea formulei de mai sus, prețul de evaluare ajustat va fi:

$$Evaluare_{ajust} = (1 - 0,6) * 1 = 0,94$$

- Se va considera o obligațiune de stat cu rating A, cu un preț de evaluare de 3 euro și o scadență rămasă de mai puțin de 2 ani. După aplicarea factorului de ajustare pentru lichiditate la prețul său de evaluare, prețul în condiții de criză va fi:

$$Evaluare_{ajust} = (1 - 0,77) * 3 = 0,69$$

- Se va considera o obligațiune de corporativă AA cu o scadență rămasă de mai puțin de 1 an și un preț de 2 euro. După aplicarea factorului de ajustare pentru lichiditate la prețul său de evaluare, prețul în condiții de criză va fi:

$$Evaluare_{ajust} = (1 - 0,49) * 2 = 1,02$$

- Simularea de criză de lichiditate nu se aplică pentru toate activele. Spre exemplu, un depozit cu o valoare de 1 euro ar avea un preț de evaluare ajustat de 1 euro.

Un administrator ar trebui să calculeze și să raporteze VAN în condiții de criză pe baza prețurilor de evaluare ale tuturor titlurilor de valoare, după aplicarea scenariului de criză de lichiditate.

În final, pe baza VAN în condiții de criză, administratorul trebuie să calculeze și să raporteze impactul asupra riscului de lichiditate al activului, folosind următoarea formulă:

VAN de raportare-VAN situație de criză

$$\text{Impactul asupra riscului de lichiditate al activului (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare}}{\text{VAN de raportare}}$$

Credit

CST-01

60. Pentru fiecare titlu de valoare, administratorii FPM trebuie să aplice creșterea marjei comunicate de ESMA. Pentru fiecare titlu de valoare, administratorii FPM trebuie să transpună modificarea corespunzătoare a marjei într-o marjă de ajustare (haircut). Administratorii FPM trebuie să raporteze impactul marjelor de ajustare în procente din VAN de raportare.

$$\text{Impactul asupra riscului de credit (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}} * 100$$

Exemplu:

Atunci când randamentul la scadență al unui anumit titlu de creanță este reprezentat de suma marjei de credit a emitentului și rata de swap pentru aceeași monedă și scadență:

$$\text{Randament obligațiune} = \text{MarjăCreditObligațiune} + \text{Rata dobânzii SWAP}$$

De regulă, modificarea valorii obligațiunii va fi măsurată astfel:

$$\% \Delta \text{Preț} = -\text{DUR} \times \frac{\Delta \text{MarjăCreditObligațiune}}{1 + \text{Randament}}$$

Unde %ΔPreț este modificarea procentuală a prețului titlului de valoare;

DUR este durata, conform datelor de la administrator;

Randament este randamentul titlului de valoare, conform datelor de la administrator;

Δ Marja Credit Obligațiune este șocul comunicat de ESMA.

Administratorii FPM trebuie:

- 1) Să găsească parametrul relevant publicat de ESMA
 - Pentru o obligațiune de stat cu o scadență reziduală de 1 an, administratorul trebuie să preia șocurile corespunzătoare din tabelul scenariului: în acest caz, vom considera că șocul la 1 an pentru marja de credit pentru această obligațiune este de +35bp.
- 2) Să găsească parametrul intern relevant
 - În acest exemplu, administratorul identifică durata ca fiind de 1 an și randamentul de 1 %

$$\% \Delta \text{ Preț} = -1 \times \frac{0,0035}{1,01} = -0,35\%$$

- 3) Să măsoare VAN în condiții de criză
 - În acest exemplu, valoarea titlului este 100. Prin urmare, pierderea de valoare este de 0,35.
 - Calculul trebuie repetat pentru toate titlurile de valoare supuse simulării de criză din portofoliu
 - VAN în condiții de criză reprezintă diferența între VAN de raportare și suma valorilor pierderilor:

$$\text{VAN situație de criză} = \text{VAN de raportare} - \sum \text{pierderile de valoare}$$

- 4) Să măsoare impactul
 - Impactul de raportat este

$$\text{Impactul asupra riscului de credit (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}}$$

CST-02

61. Administratorii FPM trebuie să simuleze și nerespectarea obligațiilor de plată ale primelor două expuneri. Impactul rezultat asupra VAN trebuie apoi raportat și exprimat sub forma unui procent.

$$\text{Impactul asupra riscului de concentrare (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}} * 100$$

Exemplu:

Administratorii FPM trebuie:

- 1) Să identifice principalele două expuneri
 - Expunerile menționate în CST-02 se referă la suma tuturor instrumentelor emise de o singură entitate și, dacă este cazul, depozitele făcute la aceeași instituție de credit.
- 2) Să măsoare VAN în condiții de criză
 - Trebuie luate în considerare garanțiile reale primite (sau orice alt factor atenuator, precum instrumentele derivate de credit). Dacă nu există nicio ipoteză, administratorul va determina valoarea garanției reale.

După luarea în considerare a efectelor garanției reale, se va aplica următoarea pierdere din cauza nerambursării:

- expuneri de rang prioritar: 45 %;
- expuneri subordonate: 75 %.
- În acest exemplu, FPM are o VAN de raportare de 100 și 2 expuneri de rang prioritar: de 10, respectiv de 15:

$$\text{VAN situație de criză} = \text{VAN de Raportare} - (10 * 45\% + 15 * 45\%)$$

$$\text{VAN situație de criză} = 100 - 11,25 = 88,75$$

- 5) Să măsoare impactul
 - Impactul de raportat este:

$$\text{Impactul asupra riscului de concentrare (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}}$$

Cursuri de schimb (FST-01; FST-02)

62. Administratorii FPM trebuie să folosească parametri publicați de ESMA: Șocurile de schimb valutar care corespund modificărilor cursurilor de schimb. Administratorii FPM trebuie să-și reevalueze portofoliul ținând seama de noii parametri și trebuie să exprime

impactul fiecărui factor de risc ca procent din VAN de raportare. Se va raporta valoarea „zero” în modelul de raportare numai dacă scenariul nu are niciun impact.

Exemplu:

Pentru fiecare scenariu, administratorii FPM trebuie:

- 1) Să găsească parametrul relevant publicat de ESMA
 - Tabelul prezintă modificarea relativă a monedelor selectate.
 - Un semn pozitiv (negativ) la EUR/USD înseamnă o apreciere (depreciere) a monedei EUR față de USD.
- 2) Să măsoare modificarea prețului
 - În acest exemplu, administratorul deține un titlu de valoare exprimat în USD cu o valoare de 100.
 - Șocul la EUR/USD este de +25 %, prin urmare modificarea prețului titlului de valoare exprimat în USD este

$$\Delta \text{ Preț} = 100 - \frac{100}{1,25} = -20$$

Unde $\Delta \text{Preț}$ este modificarea prețului titlului de valoare

- Administratorul trebuie să țină seama de toate acoperirile existente, conform datelor deținute de acesta. Dacă nu există nicio ipoteză, administratorul va determina eficiența acoperirii.
 - Calculul trebuie repetat pentru toate titlurile de valoare supuse simulării de criză din portofoliu.
- 3) Să măsoare VAN în condiții de criză
 - VAN în condiții de criză reprezintă diferența între VAN de raportare și suma modificărilor valorilor (pierderi și câștiguri):

$$\text{VAN primite de criză} = \text{VAN de raportare} + -\sum \text{Modificari de valoare}$$

- 4) Să măsoare impactul
 - Impactul de raportat este:

$$\text{Impactul asupra riscului de curs valutar (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}}$$

Cursuri de schimb (IST-01)

63. Administratorii FPM trebuie să folosească parametri publicați de ESMA: Șocurile privind randamentul ratei dobânzii care corespund modificărilor ratelor dobânzii. Administratorii FPM trebuie să reevalueze portofoliul ținând seama de noii parametri și trebuie să exprime impactul fiecărui factor de risc ca procent din VAN de raportare. Se va raporta valoarea „zero” în modelul de raportare numai dacă scenariul nu are niciun impact.

Exemplu:

Atunci când randamentul la scadență al unui anumit titlu de creanță este reprezentat de suma marjei de credit a emitentului și rata de swap pentru aceeași monedă și scadență:

$$\text{Randament obligațiune} = \text{MarjaCreditObligațiune} + \text{Rata dobânzii SWAP}$$

De regulă, modificarea valorii obligațiunii va fi măsurată astfel:

$$\% \Delta \text{ Preț} = - \text{DUR} \times \frac{\Delta \text{ Rata dobânzii SWAP}}{1 + \text{Randament}}$$

Unde $\% \Delta \text{Preț}$ este modificarea procentuală a prețului titlului de valoare;

DUR este durata, conform datelor de la administrator;

Randament este randamentul titlului de valoare, conform datelor de la administrator;

ΔSWAP pe rata dobânzii este șocul comunicat de ESMA.

Administratorii FPM trebuie:

- 1) **Să găsească parametrul relevant publicat de ESMA**
 - **Pentru o obligațiune exprimată în euro cu o scadență reziduală de 1 an, administratorul trebuie să preia șocurile corespunzătoare din tabelul scenariului: în acest caz, vom considera că șocul la 1 an pentru randamentul pe rata dobânzii pentru euro este de +80bp.**

2) Să găsească parametrul intern relevant

- În acest exemplu, administratorul identifică durata ca fiind de 1 an și randamentul de 1 %

$$\% \Delta \text{ Preț} = -1 \times \frac{0,008}{1,01} = -0,79 \%$$

3) Să măsoare VAN în condiții de criză

- În acest exemplu, valoarea titlului este 100. Prin urmare, pierderea de valoare este de 0,79.
- Calculul trebuie repetat pentru toate titlurile de valoare supuse simulării de criză din portofoliu.
- VAN în condiții de criză reprezintă diferența între VAN de raportare și suma valorilor pierderilor:

$$\text{VAN situație de criză} = \text{VAN de raportare} - \sum \text{Pierderile de Valoare}$$

4) Să măsoare impactul

- Impactul de raportat este

$$\text{Impactul asupra riscului dobânzii (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}}$$

Marja indicatorilor (SST-01)

64. Administratorii FPM trebuie să folosească parametri publicați de ESMA: Șocurile privind randamentul ratei dobânzii care corespund modificărilor ratelor dobânzii. Administratorii FPM trebuie să reevalueze portofoliul ținând seama de noii parametri și trebuie să exprime impactul fiecărui factor de risc ca procent din VAN de raportare. În cazul în care scenariul unei modificări a ratei dobânzii și o creștere sau reducere a marjei indicatorilor de care sunt legate ratele dobânzii aferente titlurilor de valoare din portofoliu au același impact, administratorii FPM vor raporta rezultatul doar o singură dată la (IST-01). Se va raporta valoarea „zero” în modelul de raportare numai dacă scenariul nu are niciun impact.

Exemplu:

A se vedea IST-01

Nivelul de răscumpărare

RST-01

65. Simularea de criză pentru lichiditate în sens invers presupune următoarele etape:

- Pentru fiecare activ, administratorii FMP trebuie să calculeze valoarea tranzacționabilă săptămânală (inclusiv activele care se apropie de scadență).
- Administratorii FMP trebuie să calculeze valoarea tranzacționabilă săptămânală maximă care poate fi lichidată fără ca alocarea portofoliului să încalce cerințele de reglementare ale FPM (a se vedea exemplele de mai jos) („fără ca alocarea portofoliului să fie denaturată”).
- Rezultatul este raportat în % din VAN.

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Valoarea tranzacționabilă săptămânală maximă care poate fi lichidată fără a denatura alocarea portofoliului}}{\text{VAN}} * 100$$

Exemplu:

Administratorii FPM trebuie:

- 1) Să măsoare valoarea tranzacționabilă săptămânală**
 - Administratorii FPM trebuie să identifice partea din portofoliul fondului care poate fi lichidată în termen de o săptămână. Această decizie trebuie să se bazeze pe cea mai scurtă perioadă în care o astfel de poziție poate fi lichidată în mod rezonabil la valoarea contabilă sau la o valoare cât mai apropiată de aceasta⁵.
- 2) Să determine valoarea tranzacționabilă săptămânală maximă care poate fi lichidată fără a denatura alocarea portofoliului**
 - Numărul maxim al ieșirilor pe care fondul le poate suporta pe durata unei săptămâni fără a denatura alocarea portofoliului este determinat de (1) suma valorilor tranzacționabile săptămânale; și (2) capacitatea fondului de a respecta cerințele de reglementare.
 - În aceste scopuri, cerințele de reglementare trebuie să includă cel puțin, fără a se limita la acestea:
 - o diversificarea (articolul 17 din Regulamentul FPM); o concentrarea (articolul 18 din Regulamentul FPM);
 - o regulile de portofoliu pentru FPM pe termen scurt (articolul 24 din Regulamentul FPM) și pentru FPM standard (articolul 25 din Regulamentul FPM), în special scadența medie ponderată (WAM)

⁵ Ghidul privind obligațiile de raportare în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 alineatele (1), (2) și (4) din AFIA

maximă, durata de viață medie ponderată (WAL) maximă , activele cu scadență zilnică și activele cu scadență săptămânală.

- De exemplu, dacă 50 % din activele unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută sunt tranzacționabile în termen de o săptămână, dar WAM devine mai mare de 60 de zile după vânzarea a 30 %, administratorul trebuie să raporteze 30 %.

3) Să măsoare impactul

- Rezultatul de raportat este**

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Valoarea tranzacționabilă săptămânală maximă care poate fi lichidată fără a denatura alocarea portofoliului}}{\text{VAN}}$$

RST-02

66. Administratorii FPM trebuie să aplice următorul scenariu de răscumpărare în condiții de criză:

- Fondul primește solicitări săptămânale de răscumpărare netă de la 25 % dintre investitorii profesioniști și de la 15 % dintre investitorii de retail.
- Administratorul fondului măsoară activele lichide săptămânale disponibile pentru a acoperi solicitările de răscumpărare, conform următorului tabel:

Active	Articolul	CQS
Activele menționate la articolul 17 alineatul (7) ⁶ care au un grad ridicat de lichiditate și care pot fi răscumpărate și decontate în termen de o zi lucrătoare și care au o scadență reziduală de până la 190 de zile.	art. 24 lit. (e)	1
Numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare, fără penalizare.	art. 24 lit. (e) art. 25 lit. (d)	
Active cu scadență săptămânală	art. 24 lit. (e) art. 25 lit. (d)	
Acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare	art. 24 lit. (e) art. 25 lit. (d)	
x100 % = Active lichide săptămânale (tranșa 1)		

⁶instrumente ale pieței monetare, emise sau garantate separat sau în comun de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile lor centrale, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Activele menționate la articolul 17 alineatul (7) care pot fi răscumpărate și decontate în termen de o săptămână lucrătoare.	art. 17 alin. (7)	1,2
Instrumentele de piață monetară sau unitățile sau acțiunile altor FPM pe care acestea le pot răscumpăra și deconta în termen de cinci zile lucrătoare.	art. 24 lit. (e) art. 25 lit. (e)	1,2
Securizări eligibile și efecte de comerț garantate cu active (ABCP).	art. 9 alin. (1) lit. (b)	1
x85 % = Active lichide săptămânale (tranza 2)		

Rezultatul este raportat ca acoperire a ieșirilor cu activele lichide săptămânale, în %.

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Activele lichide săptămânale}}{\text{Ieșirile săptămânale}} \cdot 100$$

Exemplu:

Administratorii FPM trebuie:

1) Să măsoare ieșirile săptămânale

- Fondul primește solicitări săptămânale de răscumpărare netă de la 25 % dintre investitorii profesioniști și de la 15 % dintre investitorii de retail.
- În cazul în care jumătate din portofoliu este deținut de investitori profesioniști, și jumătate de investitori de retail, ieșirile totale sunt egale cu: $50\% \cdot 25\% + 50\% \cdot 15\% = 20\%$

2) Să clasifice activele în tranșa 1 și tranșa 2:

Active	Participații deținute	CQS1	Scadență <5 zile	CQS2	Tranșa 1	Tranșa 2
Activele menționate la articolul 17 alineatul (7) ⁷ care au un grad ridicat de lichiditate și care pot fi răscumpărate și decontate în termen	15	8	1	2	9	1,7

⁷ Instrumente diferite ale pieței monetare emise sau garantate separat sau în comun de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile centrale ale acestora, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre.

de o zi lucrătoare și care au o scadență reziduală de până la 190 de zile.

- **Active:** descrierea activului;
- **Participații deținute:** fondul deține 15 % din portofoliul său în „Activele menționate la articolul 17 alineatul (7) care au un grad ridicat de lichiditate și care pot fi răscumpărate și decontate în termen de o zi lucrătoare și care au o scadență reziduală de până la 190 de zile”, spre exemplu, obligațiuni de stat;
- **CQS 1:** instrumentele financiare cu rating CQS 1 reprezintă 8 % din portofoliul fondului;
- **Scadență <5 zile:** 7 % din portofoliu are rating mai mic de CQS 1 (15-8), din care 1 % din portofoliu are scadență în 5 zile;
- **CQS 2:** instrumentele financiare cu rating CQS 2 (cu scadență >5 zile) reprezintă 2 % din portofoliul fondului;
- **Tranșa 1:** instrumentele financiare cu rating CQS 1 (8 %) și instrumentele financiare cu scadență în termen de 5 zile (1%) sunt incluse în tranșa 1 a activelor lichide săptămânale (8 % + 1 % = 9 %);
- **Tranșa 2:** instrumentele financiare cu rating CQS 2 (2 %) sunt incluse în tranșa 2 a activelor lichide săptămânale cu o pondere de 85 % (2 % * 85 % = 1,7 %)

3) Să măsoare tranșa 1 și tranșa 2

- **Tranșa 1** reprezintă suma tuturor activelor incluse în tranșa 1.
- **Tranșa 2** reprezintă 85 % din suma tuturor activelor care nu sunt eligibile pentru tranșa 1, ci sunt incluse în tranșa 2.
- Fiecare activ poate fi considerat o singură dată.

4) Să raporteze rezultatul:

- Administratorii FPM trebuie să raporteze 2 rezultate:

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Tranșa 1}}{\text{Ieșirile săptămânale}}$$

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Tranșa 1 + Tranșa 2}}{\text{Ieșirile săptămânale}}$$

RST-03

67. FPM primește solicitări de răscumpărare netă de la principalii doi investitori. Impactul simulării de criză trebuie evaluat conform metodologiei simulării de criză pentru lichiditate săptămânale.

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Activele lichide săptămânale}}{\text{Suma investită de principalii doi investitori}} * 100$$

Exemplu:

Administratorii FPM trebuie:

1) Să măsoare ieșirile

- Principalii 2 investitori retrag 100 % din investiție

2) Să măsoare tranșa 1 și tranșa 2

- A se vedea RST-02

3) Să raporteze rezultatul:

- Administratorii FPM trebuie să raporteze 2 rezultate:

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Tranșa 1}}{\text{Suma investită de principalii doi investitori}}$$

$$\text{Rezultatul (\%)} = \frac{\text{Tranșa 1 + Tranșa 2}}{\text{Suma investită de principalii doi investitori}}$$

Macro (MST-01; MST-02)

68. Administratorii trebuie:

- În primul rând, să măsoare impactul unui șoc de piață care combină diverși parametri de risc (a se vedea tabelul)
- Să evalueze impactul unui șoc de răscumpărare cauzat de un șoc de piață. Vânzarea de active ca reacție la un șoc de răscumpărare va conduce la pierderi suplimentare, astfel cum apar în simularea de criză pentru lichiditate;
- Să calculeze rezultatul ca procent din VAN;
- Să raporteze valoarea activelor lichide săptămânale după șocul de piață, ca procent din ieșiri;
- Să raporteze valoarea ieșirilor ca element memorandum.

	Factori de risc	Parametri utilizați pentru calibrare
Șocul de piață	Cursul de schimb valutar	EUR/USD etc.
	- Rata dobânzii - Creditul - Marja între indicii de care sunt legate ratele dobânzii aferente titlurilor de valoare din portofoliu	- Rata de swap - Randamentul/marjele obligațiunilor de stat - Randamentul/marjele obligațiunilor corporative
Șocul de răscumpărare	- Nivelul de răscumpărare - Lichiditatea activelor	% ieșiri - Diferența dintre prețul de vânzare și cel de cumpărare (factor de ajustare)
Rezultate	% VAN - Activele lichide săptămânale/ieșiri	Q1:
Memo	% ieșiri	Q2:

Administratorii FPM trebuie:

1) Să măsoare impactul combinat al factorilor de risc (șocul de piață)

- Administratorii FPM trebuie să folosească modelele interne pentru a măsura impactul combinat al cel puțin următoarelor elemente: riscul de credit; riscul ratei dobânzii, riscul valutar.
- Atunci când parametrii comunicați de ESMA sunt identici cu cei folosiți pentru celelalte scenarii (de exemplu, CST-01, FST-01, IST-01, SST-01), rezultatele nu trebuie să fie valoarea agregată, deoarece impactul combinat al șocurilor trebuie să aibă efecte neliniare.

2) Să măsoare ieșirile

- Solicitările de răscumpărare trebuie măsurate prin raportare la VAN după șocul de piață, conform metodologiei RST-02.
- În exemplul următor, VAN de raportare este de 100, șocul de piață este de 10, iar fondul are o rată de ieșiri de 20 %:

$$\text{Ieșiri} = (100 - 10) * 20 \% = 18$$

$$\text{VAN după ieșiri} = 90 - 18 = 72$$

- Să măsoare acoperirea în funcție de active tranșa 1 și active tranșa 2. A se vedea RST-02.

3) Să măsoare impactul asupra lichidității

- Fondul vinde active pe o piață tensionată, caracterizată de mărirea diferenței între prețul de vânzare și cel de cumpărare din simularea de criză pentru lichiditate (LST-01). Pentru fiecare titlu de valoare vândut, administratorul trebuie să aplice factorul de ajustare prevăzut în ghidul privind simularea de criză.
- Numai activele vândute ca răspuns la solicitări de răscumpărare sunt afectate de lichiditatea în condiții de criză. În exemplul anterior, valoarea activelor afectate de lichiditatea în condiții de criză este 18, iar valoarea activelor neafectate de lichiditatea în condiții de criză este 72.
- În scopul scenariului Macro, se consideră că FPM vând active proporțional cu portofoliile deținute (fără denaturare).
- În scopul simulării de criză, pierderea este suportată integral de către investitorii rămași (nu de către investitorii care răscumpără activele).

4) Să măsoare VAN în condiții de criză

- Impactul asupra VAN este rezultatul impactului combinat al factorilor de risc, al ieșirilor și al impactului lichidității.

VAN situație de criză = VAN de raportare - Șoc de piață - Ieșiri - Impact lichiditate

5) Să raporteze rezultatul:

- Administratorii FPM trebuie să raporteze 3 rezultate:

$$\text{Impactul asupra VAN (\%)} = \frac{\text{VAN de raportare} - \text{VAN situație de criză}}{\text{VAN de raportare}}$$

$$\text{Lichiditate săptămânală (\%)} = \frac{\text{Tranșa 1}}{\text{Ieșiri}}$$

$$\text{Lichiditate săptămânală (\%)} = \frac{\text{Tranșa 1} + \text{Tranșa}}{\text{Ieșiri}}$$

69. Definițiile care trebuie folosite în prezentul bloc 3 sunt următoarele:

Niveluri de calitate a creditului:

Niveluri de calitate a creditului (CQS) pun în corespondență evaluările emise de Instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI). Corespondența respectivelor evaluări ale creditelor emise de o ECAI cu nivelul de calitate a creditului este menționată în REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1799 AL COMISIEI⁸.

Scadență:

Cu excepția cazului în care se specifică altfel, administratorii FPM vor utiliza factorii de risc corespunzători scadenței reziduale a instrumentului.

Preț de evaluare

Prețul de evaluare se referă la evaluarea FPM definită la articolul 29 alineatul (3) din Regulamentul FPM.

Activele lichide săptămânale

Pentru simulările de criză ale FPM, activele lichide săptămânale reprezintă suma între activele cu lichiditate crescută și activele cu scadență săptămânală. Metodologia de măsurare a activelor cu lichiditate crescută este definită în Ghidul privind scenariile de simulare a situațiilor de criză în temeiul Regulamentului FPM.

Valoare tranzacționabilă săptămânală:

Administratorii FPM trebuie să raporteze partea din portofoliul fondului care poate fi lichidată în termen de o săptămână. Această decizie trebuie să se bazeze pe cea mai scurtă perioadă în care o astfel de poziție poate fi lichidată în mod rezonabil la valoarea contabilă sau la o valoare cât mai apropiată de aceasta⁹.

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32016R1799>

⁹ Ghidul privind obligațiile de raportare în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 alineatele (1), (2) și (4) din AFIA

Blocul 4 - Informații privind activele

5.2.18 Descrierea activelor instrumentului de piață monetară (câmpul A.6.2), a securitizării eligibile sau a ABCP (câmpul A.6.21), a unității sau acțiunii altui FPM (câmpul A.6.61), a depozitelor sau activelor asociate (câmpul A.6.72) și a acordurilor de răscumpărare sau acordurilor reverse repo (câmpul A.6.82)

70. Câmpul A.6.2 trebuie completat numai dacă nu există cod ISIN (câmpul A.6.3) și nici cod CFI (câmpul A.6.4) pentru instrumentul pieței monetare. Câmpul A.6.21 trebuie completat numai dacă nu există cod ISIN (câmpul A.6.22) pentru securitizare sau efectul de comerț garantat cu active. Câmpul A.6.61 trebuie completat numai dacă nu există cod ISIN (câmpul A.6.62) și nici LEI (câmpul A.6.63) pentru unitatea sau acțiunea altui FPM. Câmpul A.6.72 trebuie completat numai dacă nu există cod ISIN (câmpul A.6.73) și nici cod CFI (câmpul A.6.74) pentru depozit sau activul asociat. Câmpul A.6.82 trebuie completat numai dacă nu există cod ISIN (câmpul A.6.83) pentru acordul de răscumpărare sau acordul reverse repo.

5.2.19 Codul CFI (dacă este disponibil, și dacă nu este disponibil codul ISIN) al instrumentului pieței monetare (câmpul A.6.4), al instrumentului financiar derivat (câmpul A.6.43), al unității sau acțiunii altui FPM (câmpul A.6.64), al depozitelor sau activelor lichide asociate (câmpul A.6.74), al acordului de răscumpărare sau acordului reverse repo (câmpul A.6.84) și al activelor menționate în câmpul B.1.3

71. În ceea ce privește codul CFI de transmis pentru diferitele active (câmpul A.6.4, A.6.43, A.6.64, A.6.84, B.1.3), în combinație cu un cod ISIN, trebuie transmis codul CFI, deoarece ambele sunt atribuite concomitent de agenții naționale de numerotare. Dacă instrumentul nu are un cod ISIN, trebuie raportat și codul CFI, în conformitate cu standardul ISO 10962. În acest caz, trebuie transmise cel puțin primele 2 caractere ale codului CFI și caracterul care reprezintă clasa de active (dacă se aplică pentru instrumentul în cauză) (și anume, aceste caractere nu pot fi „X”, care înseamnă „nu se aplică” sau o „valoare nedefinită”). Pentru a îndruma entitățile raportoare în legătură cu generarea unui CFI, ESMA a realizat o punere în corespondență a codului CFI, care cuprinde toate activele eligibile (Anexa I). În ceea ce privește codul CFI pentru depozite sau active lichide asociate (câmpul A.6.74), nu trebuie transmis un cod CFI.

5.2.20 Țara activului (câmpurile A.6.8, A.6.23, A.6.50, A.6.66, A.6.75, A.6.85)

72. Atunci când se raportează informații cu privire la concentrarea geografică a diferitelor tipuri de active, informațiile trebuie raportate cu referire la ultima zi a perioadei de raportare (dacă informațiile nu sunt disponibile în acea ultimă zi, administratorii FPM trebuie să folosească ultimele informații disponibile cu privire

la acest subiect). Activele care nu au o concentrare geografică predominantă trebuie incluse în categoria „supranaționale/regiuni multiple”.

73. Pentru securitizările și efectele de comerț garantate cu active eligibile (câmpul A.6.23), în cazul în care nu există un sponsor, trebuie indicată țara emitentului.
74. Conform câmpului A.6.8, țara unui instrument al pieței monetare este țara emitentului instrumentului pieței monetare.
75. În conformitate cu cele de mai sus, pentru instrumentele financiare derivate (instrumentele derivate extrabursiere și listate), țara instrumentului financiar derivat (câmpul A.6.50) trebuie să fie țara contrapărții instrumentului financiar derivat. Cu toate acestea, pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere decontate, țara instrumentului financiar derivat (câmpul A.6.50) trebuie să fie țara CCP.
76. Pentru depozite sau active lichide asociate, țara (câmpul A.6.75) trebuie să fie stabilită în funcție de domiciliul entității la care se constituie depozitul. Spre exemplu, domiciliul unui depozit în numerar în euro într-o bancă din SUA trebuie să fie SUA.
77. Pentru acordul de răscumpărare sau acordul reverse repo, țara (câmpul A.6.85) trebuie să fie domiciliul contrapărții la acordul de răscumpărare sau la acordul reverse repo.

5.2.21 Prețul net al instrumentului pieței monetare (A.6.12 și A.6.13), al securitizărilor sau efectelor comerciale garantate cu active (A.6.30 și A.6.31)

78. În ceea ce privește prețul net al instrumentului pieței monetare (A.6.12 și A.6.13), al securitizărilor sau efectelor comerciale garantate cu active (A.6.30 și A.6.31), aceste câmpuri trebuie raportate întotdeauna în termeni absoluți (în valori monetare, nu în procente). Dobânda acumulată (A.6.14, A. 6.15, A.6.32, A.6.33) și Valoarea de piață totală (A.6.16, A.6.17, A.6.34, A.6.35) trebuie, de asemenea, raportate întotdeauna în termeni absoluți (în valori monetare, nu în procente).

5.2.22 Dobânda acumulată (A.6.14 și A.6.15), valoarea de piață totală a instrumentului pieței monetare (A.6.16 și A.6.17) și metoda folosită pentru stabilirea prețului instrumentului pieței monetare (A.6.18)

79. În ceea ce privește câmpurile de la A.6.14 la A.6.18, dacă administratorul precizează că metoda folosită pentru stabilirea prețului instrumentului pieței monetare (A.6.18) este „prin raportare la model”, sau „cost amortizat”, acesta nu trebuie să completeze câmpurile aferente prețului net (A.6.12 și A.6.13) și dobânzii acumulate (A.6.14 și A.6.15), iar valoarea de piață totală a instrumentului pieței monetare (A.6.16 și A.6.17) va fi reprezentată, în acest caz, de valoarea totală a instrumentului pieței monetare. În cazul în care administratorul precizează că metoda folosită pentru stabilirea prețului instrumentului pieței monetare (A.6.18)

este „prin raportare la piață”, suma câmpurilor A.6.13 (preț net) și A.6.15 (dobândă acumulată) trebuie să fie egală cu cifra din câmpul A.6.17 (valoare de piață totală).

5.2.23 Descrierea activelor securitizărilor sau efectelor comerciale garantate cu active eligibile (câmpul A.6.21), LEI (câmpul A.6.24) și numele sponsorului (câmpul A.6.25)

80. În ceea ce privește descrierea activelor securitizărilor sau efectelor comerciale garantate cu active eligibile (câmpul A.6.21), administratorii trebuie să raporteze identificatorul securitizării folosind formatul „Registru Securitizare LEI”, apoi o cratimă și un cod unic de identificare pentru securitizare generat și alocat de registrul de securitizare. Acesta este un identificator obligatoriu, în special pentru activele clasificate drept „STS”, astfel cum se menționează în Regulamentul 2017/1131.
81. În cazul în care securitizarea sau efectul de comerț garantat cu active eligibil nu are un sponsor, câmpurile A.6.24 (Codul LEI al sponsorului) și A.6.25 (Numele sponsorului) trebuie completate folosind codul LEI și numele emitentului.

5.2.24 Tipul de contract al contractului derivat (câmpul A.6.39)

82. Pentru a completa acest câmp, în ceea ce privește tipul de contract al contractului derivat (câmpul A.6.39), administratorii trebuie să folosească următoarele tipologii de contracte:
 - „CFDS” pentru contracte pe diferențe
 - „FORW” pentru contracte forward
 - „FRAS” pentru contracte forward pe rata dobânzii
 - „FWOS” pentru contracte forward pe swap
 - „FUTR” pentru contracte futures
 - „FONS” pentru contracte futures pe swap
 - „OPTN” pentru contracte options
 - „OTHR” pentru alte contracte
 - „SWAP” pentru contracte swap
 - „SWPT” pentru contracte swaption

5.2.25 Denumirea activului suport (câmpul A.6.45)

83. În ceea ce privește denumirea activului suport (câmpul A.6.45), se pot menționa mai multe elemente, pentru a completa cerințele incluse în Regulamentul de punere în

aplicare privind raportarea și articolul 37 din Regulamentul FPM. Dacă instrumentul financiar derivat are un cod ISIN sau este un Indicator, conform câmpului A.6.46, câmpul A.6.45 nu trebuie completat. În cazul unui activ suport pentru care nu există ISIN și care nu este indicator, administratorul FPM trebuie să indice faptul că valoarea câmpului A.6.46 nu este disponibilă.

5.2.26 Expunerea acordului de răscumpărare sau a acordului reverse repo (câmpul A.6.91 și A.6.92)

84. **În ceea ce privește expunerea acordului de răscumpărare sau a acordului reverse repo (câmpul A.6.91 și A.6.92), expunerea menționată în aceste câmpuri trebuie să fie expunere brută.**
85. **În ceea ce privește acordul de răscumpărare, expunerea brută înseamnă valoarea de piață a titlurilor de valoare vândute către contrapărțile tranzacției repo (în schimbul numerarului încasat), fără a ține seama de niciun efect de compensare și fără a avea în vedere vreo garanție reală primită pentru a reduce riscul de contrapartidă decurgând din aceste tranzacții.**
86. **În ceea ce privește acordul reverse repo, expunerea brută înseamnă valoarea numerarului achitat către contrapărțile tranzacției reverse repo (în schimbul titlurilor de valoare cumpărate), fără a ține seama de niciun efect de compensare și fără a avea în vedere vreo garanție reală primită pentru a reduce riscul de contrapartidă decurgând din aceste tranzacții.**

5.2.27 Procedura internă de evaluare a creditelor (câmpurile A.6.19, A.6.37 și A.6.95)

87. **În ceea ce privește evaluările creditelor menționate în câmpurile A.6.19, A.6.37 și A.6.95, în cazul în care nu există o evaluare internă a creditelor pentru un anumit activ, câmpul corespunzător trebuie completat cu mențiunea „nu se aplică” (pentru emitenți de stat din UE) sau „neefectuat ”**

Blocul 5 - Informații privind pasivele

5.2.28 Concentrarea investitorilor (câmpul A.7.2)

88. **În ceea ce privește concentrarea investitorilor (câmpul A.7.2), pentru FPM cu mai multe clase de unități sau acțiuni, administratorii FPM trebuie să țină seama de procentul acestor unități sau acțiuni prin raportare la VAN a FPM pentru a putea însuma procentele investitorilor profesioniști și a investitorilor de retail în FPM. Totalul trebuie să fie egal cu 100 %. Totalurile câmpurilor A.7.3 și A.7.4 trebuie să fie de asemenea egal cu 100 %.**
89. **În legătură cu câmpul A.7.2, administratorul unui FPM trebuie să precizeze de asemenea procentul din VAN pentru i) clienții profesioniști și ii) investitorii de retail, care reprezintă o estimare. Prin urmare, ar trebui să fie patru câmpuri de completat: i) % din VAN pentru clienți profesioniști, care nu este o estimare, ii) % din VAN pentru clienți profesioniști, care este o estimare iii) % din VAN pentru clienți retail, care nu este o estimare iv) % din VAN pentru clienți retail, care este o estimare.**
90. Alte două sub-câmpuri corespunzătoare trebuie incluse în câmpul modelului de raportare care trebuie completat de administratorul FPM corespunzător câmpului A.7.2 din Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea.
91. **În special, mai jos sunt oferite precizări suplimentare privind taxonomia grupului emitent, conform solicitărilor Băncii Centrale Europene, care corespunde categoriei de emitenți menționate în câmpurile A.6.7 și A.6.86:**
 - Categoriile de emitent „Suveran (UE)” împreună cu „Suveran (din afara UE)” corespund categoriei „Administrație publică centrală” sub codul IG2;
 - Categoriile de emitent „Bancă Centrală din UE” împreună cu „Bancă Centrală din afara UE” corespund categoriei „Bancă Centrală” sub codul IG1;
 - Categoriile de emitent „Instituție Publică Națională” împreună cu „Instituție Publică din UE (cu excepția Instituțiilor Publice din afara UE)” corespund categoriei „Societate Publică” sub codul IG11;
 - Categoriile de emitent „Instituție Publică Supranațională (UE)” împreună cu „Instituție Publică Supranațională (altele decât UE)” corespund categoriei „Emitent Supranațional” sub codul IG6;
 - Categoriile de emitent „Instituție de Credit” corespund categoriei „Instituții de Credit (cu excepția agențiilor)”, „Agenție - altele decât instituțiile de credit” și „Agenție - instituție de credit” sub codurile IG4, IG7 și IG8;
 - Categoriile de emitent „Alte societăți financiare” corespund categoriei „Societăți financiare altele decât instituțiile de credit” sub codul IG9; și

- Categoriile de emitent „Societăți nefinanciare” corespund categoriei „Societăți și alți emitenți” sub codul IG3.
- Categoriile de emitent „Bancă Centrală din UE” împreună cu „Bancă Centrală din afara UE” corespund categoriei „Bancă Centrală” sub codul IG1.

5.2.29 Defalcarea grupurilor de investitori (câmpul A.7.3) și repartizarea geografică a investitorilor pe țări (câmpul A.7.4)

92. Suma procentelor menționate în câmpul A.7.3 trebuie să fie egală cu 100%.
93. Suma procentelor menționate în câmpul A.7.4 trebuie, de asemenea, să fie egală cu 100 %, iar administratorul unui FPM trebuie să precizeze procentul din VAN pentru care nu poate fi specificată nicio țară.
94. **Beneficiarii finali, astfel cum sunt menționați în câmpurile A.7.1 și A.7.3 trebuie să fie considerați la nivel de entitate juridică și nu la nivel de societate-mamă.**
95. **De asemenea, următoarea listă arată care sector instituțional al economiei în conformitate cu manualul Sistemului european de conturi (ESA) 2010 corespunde grupului de investitori, astfel cum este menționat la câmpul A.7.3:**
 - Grupul de investitori „Societăți nefinanciare” corespunde sectorului „Societăți nefinanciare” sub codul S11
 - Grupul de investitori „Bănci” corespunde sectorului „instituții financiare monetare (IFM-uri)” sub codul S12K
 - Grupul de investitori „Societăți de asigurare” corespunde sectorului „Societăți de asigurare” sub codul S128
 - Grupul de investitori „Alte instituții financiare” corespunde sectorului „Alte instituții financiare” sub codul S12O
 - Grupul de investitori „Fonduri/sisteme de pensii” corespunde sectorului „Fonduri de pensii” sub codul S129
 - Grupul de investitori „Administrație publică” corespunde sectorului „Administrație publică” sub codul S13
 - Grupul de investitori „Alte organisme de plasament colectiv” corespunde sectorului „Fonduri de investiții non-FPM” sub codul S124
 - Grupul de investitori „Gospodării” corespunde sectorului „Gospodării și instituții non-profit care deservește gospodăriile” sub codurile S14 și S15
 - Grupul de investitori „Necunoscut” corespunde sectorului „Neprecizat” sub codul S1N

- Sectorul „Restul lumii” de sub codul S2 poate să nu fie legat direct la lista grupurilor de investitori, după cum se menționează la câmpul A.7.3.

5.2.30 Termen de preaviz solicitat de investitori (câmpul A.7.6)

96. **În ceea ce privește câmpul A.7.6 din Regulamentul de punere în aplicare privind raportarea, dacă există mai multe clase de acțiuni și unități, perioada de preaviz raportată trebuie să fie cea aferentă celei mai mari clase de acțiuni (asociată cu cea mai mare proporție a VAN). De asemenea, la completarea câmpului A.7.6 în „zile”, se vor lua în considerare zilele lucrătoare bancare.**

5.2.31 Mecanisme de lichiditate (câmpul A.7.7)

97. **În câmpul A.7.7, administratorul unui FPM va indica dacă există „Alte mecanisme pentru administrarea activelor nelichide” în legătură cu FPM respectiv. În cazul în care nu există astfel de mecanisme, administratorul unui FPM trebuie să completeze „0” în câmpul „% din VAN” aferent aceluși câmp. De asemenea, în scopul câmpului A.7.7, termenul „suspendarea tranzacționării” poate fi interpretat drept „suspendarea răscumpărării”.**

5.2.32 Informațiile privind pasivele FPM: subscrieri (A.7.9), răscumpărări (A.7.10), plăți către investitori (A.7.11), curs de schimb (A.7.12)

98. **În ceea ce privește subscrierile, data subscrierii care va fi avută în vedere la completarea modelului de raportare FPM (câmpul A.7.9) trebuie să fie data la care acțiunea FPM este emisă, și nu data la care suma corespunzătoare acțiunii este plătită efectiv către FPM**
99. **În ceea ce privește răscumpărările, data subscrierii care va fi avută în vedere la completarea modelului de raportare FPM (câmpul A.7.10) trebuie să fie data la care acțiunea FPM este răscumpărată, și nu data la care suma corespunzătoare acțiunii este plătită efectiv de FPM. De asemenea, dividendele plătite către investitori nu trebuie considerate răscumpărări în înțelesul câmpului A.7.10.**
100. **În ceea ce privește plățile către investitori, plățile către investitori astfel cum sunt menționate în câmpul A.7.11 includ dividendele. Pentru evitarea oricărui dubiu, în cazul claselor de acțiuni cu acumulare, veniturile generate în timpul anului nu trebuie considerate plăți către investitori în înțelesul câmpului A.7.11.**
101. **În ceea ce privește cursul de schimb menționat în câmpul A.7.12, acest curs de schimb raportat trebuie să fie cursul de schimb valabil la sfârșitul lunii corespunzătoare raportării câmpurilor A.7.8, A.7.9 și A.7.11 sau, dacă nu este disponibil la acea dată, ultimul curs de schimb anterior disponibil. Trebuie folosit același curs de schimb la completarea în euro a tuturor câmpurilor A.7.8, A.7.9 și A.7.11.**

Blocul 6 - Informații privind VAN cu valoare scăzută

5.2.33 Informațiile privind prețul, menționate în câmpurile B.1.4, B.1.5 (prețul la producerea evenimentului, folosind metoda costului amortizat cu privire la B.1.5), B.1.8 (deviația minimă de preț între două valori menționată în câmpul B.1.8), B.1.9 (În perioada menționată la câmpul B.1.6, se va menționa deviația maximă de preț între cele două valori) și diferența medie între două valori menționată în câmpul B.1.7

102. În ceea ce privește prețul menționat în câmpurile B.1.4 și B.1.5 (prețul la producerea evenimentului), folosind metoda costului amortizat în legătură cu B.1.5.), moneda în care se exprimă prețul trebuie să fie euro.
103. În ceea ce privește diferența menționată în câmpurile B.1.7, B.1.8 și B.1.9, cifrele trebuie exprimate în puncte de bază. De asemenea, în cazul în care administratorul FPM decide să treacă definitiv activul de la metoda costului amortizat la metoda de cost prin raportare la piață, perioada menționată în câmpul B.1.6 trebuie să înceteze.

VI. Anexă la Ghid

Anexa I¹⁰ la Ghid

Coduri CFI pentru titluri de valoare eligibile

Categorie de instrumente	Grup	Litere obligatorii ale codului CFI care trebuie furnizate
Organisme de plasament colectiv	E Fond tranzacționat la bursă (ETF)	CE****
Organisme de plasament colectiv	F Fonduri de fonduri	CF****
Organisme de plasament colectiv	I Fonduri de investiții/fonduri mutuale standard (vanilla)	CI****
Organisme de plasament colectiv	S Fonduri de pensii	CS****
Titluri de creanță	Titluri garantate cu active	DA****
Titluri de creanță	Obligațiuni	DB****
Titluri de creanță	Certificate de depozit pentru titluri de creanță	DD****
Titluri de creanță	Instrumente structurate (fără protecția capitalului)	DE****
Titluri de creanță	Titluri garantate cu ipotecă	DG****
Titluri de creanță	Obligațiuni municipale	DN****

¹⁰Lista de coduri CFI poate fi modificată în cazul în care intervin modificări ale standardului ISO 10962.

Titluri de creanță	Instrumente structurate (cu protecția capitalului)	DS****
Titluri de creanță	Obligațiuni pe termen mediu	DT****
Titluri de creanță	Obligațiuni cu opțiuni atașate	DW****
Titluri de creanță	Instrumente ale pieței monetare	DY****
Contract futures	Tranșe	FFB***
Contract futures	Monede	FFC***
Contract futures	Datorii	FFD***
Contract futures	Contract futures	FFF***
Contract futures	Indici	FFI***
Contract futures	Rata dobânzii	FFN***
Contract futures	Contract options	FFO***
Contract futures	Contracte swap	FFW****
Contracte options nelistate și incluse pe liste complexe	Schimb valutar	HF****
Contracte options nelistate și incluse pe liste complexe	Rate	HR****
Contracte forward	F Schimb valutar	JF****
Contracte forward	R Rate	JR****
Contracte options listate	Tranșe (call)	OC*B**
Contracte options listate	Tranșe (put)	OP*B**
Contracte options listate	Tranșe (altele)	OM*B**
Contracte options listate	Monede (call)	OC*C**
Contracte options listate	Monede (put)	OP*C**

Contracte options listate	Monede (altele)	OM*C**
Contracte options listate	Datorii (call)	OC*D**
Contracte options listate	Datorii (put)	OP*D**
Contracte options listate	Datorii (altele)	OM*D**
Contracte options listate	Contracte futures (call)	OC*F**
Contracte options listate	Contracte futures (put)	OP*F**
Contracte options listate	Contracte futures (altele)	OM*F**
Contracte options listate	Indici (call)	OC*I**
Contracte options listate	Indici (put)	OP*I**
Contracte options listate	Indici (altele)	OM*I**
Contracte options listate	Rata dobânzii (call)	OC*N**
Contracte options listate	Rata dobânzii (put)	OP*N**
Contracte options listate	Rata dobânzii (altele)	OM*N**
Contracte options		

listate	Contracte options (call)	OC*O**
Contracte options listate	Contracte options (put)	OP*O**
Contracte options listate	Contracte options (altele)	OM*O**
Contracte options listate	Contracte swap (call)	OC*W**
Contracte options listate	Contracte swap (put)	OP*W**
Contracte options listate	Contracte swap (altele)	OM*W**
Contracte swap	Schimb valutar	SF*****
Contracte swap	Rate	SR*****
Tranzacție de finanțare	Acorduri repo	LR*****

Anexa II la Ghid

Tabelul 1

Factor de risc	Cod scenariu	Data poziției	Baza valorii activului net	Impactul asupra VAN	Impactul primei tranșe de ieșiri	Impactul total al tranșei de ieșiri	Factor de intrare	Valoare indisponibilă	Observații Suplimentare	Nu există niciun punct slab și nu se propune niciun plan de acțiune
		Data la care a fost efectuată ultima simulare de criză (data de referință)	Valoarea activului net constantă este folosită drept bază pentru scenariul de simulare de criză?	Procentul din VAN care corespunde efectelor unui scenariu de simulare de criză	Ieșirile săptămânale derivând din ieșirile lunare comparativ cu ieșirile săptămânale derivând din ieșirile lunare comparativ cu activele lichide săptămânale, considerate drept active foarte lichide	Ieșirile săptămânale derivând din ieșirile lunare comparativ cu activele lichide săptămânale, considerate drept suma activelor foarte lichide și activelor cu scadență săptămânală	Valoarea folosită ca dată de intrare pentru calcularea efectelor simulării de criză	Specifică faptul că valoarea nu este disponibilă pentru scenariul respectiv	Orice alte informații suplimentare cu privire la rezultatul simulării de criză	Specifică faptul că planul de acțiune este propus de consiliul de administrație ca urmare a unei simulări de criză din care a rezultat o vulnerabilitate. În cazul în care nu există nicio vulnerabilitate, se raportează „Niciun element de vulnerabilitate”.
Lichiditate	LST-01									
Credit	CST-01									
Credit	CST-02									
Cursul de schimb valutar	FST-01									
Cursul de schimb valutar	FST-02									
Rata dobânzii	IST-01									
Nivelul de răscumpărare	RST-01									
Nivelul de răscumpărare	RST-02									
Nivelul de răscumpărare	RST-03									
Marja indicatorilor	SST-01									
Macro	MST-01									
Macro	MST-02									

NORMA

privind aplicarea Ghidului ESMA privind simularea situațiilor de criză de lichiditate în OPCVM și FIA

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

În baza prevederilor art. 16 alin. (1) și 20 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, art. 46 alin. (4), art. 52 alin. (3) și art. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Având în vedere prevederile art. 47, 48 și 92 din Regulamentul (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea, art. 28 din Regulamentul (UE) nr. 1131/2017 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară și art. 3 din Regulamentul (UE) nr. 438/2016 din 17 decembrie 2015 de completare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește obligațiile depozitarilor,

Potrivit deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 23.09.2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă:

Art. 1. - Autoritatea de Supraveghere Financiară aplică Ghidul Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe privind simularea situațiilor de criză de lichiditate în OPCVM și FIA, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 2. – Societățile de administrare a investițiilor, administratorii de fonduri de investiții alternative și depozitarii activelor OPCVM sau FIA au obligația respectării prevederilor prezentei norme.

Art. 3. – Depozitarii activelor OPCVM sau FIA au obligația de a informa A.S.F. atunci când constată nerespectarea de către societățile de administrare a investițiilor sau administratorii de fonduri de investiții alternative, după caz, a obligațiilor privind existența și efectuarea simulării situațiilor de criză de lichiditate, denumită în continuare LST, în termen de maximum 2 zile lucrătoare de la data constatării.

Art. 4. – Societățile de administrare a investițiilor sau administratorii fondurilor de investiții alternative, după caz, au obligația de a informa A.S.F. în termen de maximum 5 zile de la întocmirea LST-ului periodic sau ad-hoc, cu privire la apariția unor riscuri semnificative și la măsurile întreprinse în vederea combaterii acestor riscuri.

Art. 5. - Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează potrivit dispozițiilor capitolului VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare sau art. 51-57 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. - Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul și pe site-ul Autorității de Supraveghere Financiară și intră în vigoare la data de 30 septembrie 2020.

**Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu MARCU**

GHID

privind simularea situațiilor de criză de lichiditate în OPCVM și FIA

I. Domeniu de aplicare

Cui se aplică?

1. Prezentul ghid se aplică administratorilor, depozitarilor și ANC-urilor.

Ce se aplică?

2. Prezentul ghid se referă la simularea situațiilor de criză de lichiditate în OPCVM și FIA.
3. În special, în ceea ce privește administratorii, ghidul se aplică în principal în ceea ce privește articolul 16 alineatul (1) din DAFIA, articolele 47 și 48 din Regulamentul DAFIA de nivelul 2, articolul 51 din Directiva OPCVM, articolul 40 alineatul (3) din Directiva OPCVM de nivelul 2 și articolul 28 din Regulamentul privind FPM.
4. În ceea ce privește depozitarii, prezentul ghid se aplică în principal în ceea ce privește articolul 21 din DAFIA, articolele 92 din Regulamentul DAFIA de nivelul 2, articolul 22 alineatul (3) din Directiva OPCVM și articolul 3 din Regulamentul OPCVM de nivelul 2.
5. Ghidul se aplică în cazul OPCVM-urilor și FIA, inclusiv în cazul:
 - a) ETF-urilor, indiferent dacă funcționează ca OPCVM-uri sau FIA¹;
 - b) FIA de tip închis care utilizează efectul de levier.
6. Îndrumările din secțiunile V.1.1 (Proiectarea modelelor de LST), V.1.2 (Înțelegerea riscurilor de lichiditate), V.1.3 (Principiile de guvernare pentru LST), V.1.4 (Politica privind LST), V.2 (Ghid pentru depozitari) și punctele 79 și 81 din secțiunea V.3 (Interacțiunea cu autoritățile naționale competente) se aplică FPM-urilor, fără a aduce atingere Regulamentului privind FPM și

¹ Din motive de claritate, se aplică ghidul existent privind OPCVM-urile care primesc garanții reale în conformitate cu „Ghidul ESMA privind OPCVM-urile de tip ETF și alte aspecte legate de OPCVM-uri” (ESMA 2014/937). Punctul 45 din „Ghidul ESMA privind OPCVM-urile de tip ETF și alte aspecte legate de OPCVM-uri” prevede că „Un OPCVM care primește o garanție pentru cel puțin 30% din activele sale trebuie să dispună de o politică adecvată de testare în situații de criză (stress testing) pentru a se asigura că astfel de teste sunt realizate în condiții normale și excepționale de lichiditate astfel încât să permită OPCVM-ului să evalueze riscul de lichiditate aferent garanției”. Această măsură vizează în mod specific situațiile care privesc un astfel de OPCVM, iar ghidul privind LST este menit să ofere îndrumări cu privire la aplicarea simulării situațiilor de criză de lichiditate în cazul fondurilor de investiții, în general, și trebuie luat în considerare de toate OPCVM-urile.

Ghidului ESMA aplicabile exclusiv FPM-urilor², care prevalează în caz de conflict.

7. Prezentul ghid trebuie adaptat la natura, amploarea și complexitatea fondului. În plus, tema LST se suprapune în mod firesc cu alte aspecte legate de administrarea lichidității în fonduri, cum ar fi gestionarea activelor lichide și mai puțin lichide, diversificarea și punerea în aplicare de măsuri, cum ar fi a-LMT ex post. Prezentul ghid nu urmărește să ofere îndrumări detaliate cu privire la aspecte care țin de administrarea lichidităților, care nu intră în domeniul de aplicare al LST.

Când se aplică?

8. Prezentul ghid se aplică începând cu 30 septembrie 2020.

II. Referințe legislative, abrevieri și definiții

Referințe legislative

<i>Directiva OPCVM</i>	Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ³ .
Directiva OPCVM de nivelul 2	Directiva 2010/43/UE a Comisiei din 1 iulie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice, conflictele de interese, regulile de conduită, administrarea riscului și conținutul acordului dintre depozitar și societatea de administrare. ⁴
<i>DAFIA</i>	Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 ⁵ .
<i>Regulamentul DAFIA de nivelul 2</i>	Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE

² Cum ar fi Ghidul ESMA care stabilește parametrii de referință comuni ai scenariilor de simulare a situațiilor de criză care trebuie incluși în simulările de criză ale administratorilor FPM-urilor (numit în prezent „ESMA34-49-115”)

³ JO L 302, 17.11.2009, p. 32-96

⁴ JO L 176, 10.7.2010, p. 42-61

⁵ JO L 174, 1.7.2011, p. 1 6 JO L 78, 24.3.2016, p. 11-30 7 JO L 169, 30.6.2017, p. 46-127

<i>RDC (UE) 2016/438</i>	a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea. Regulamentul delegat (UE) 2016/438 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește obligațiile depozitarilor ⁶ .
<i>Regulamentul privind FPM</i>	Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară ⁷ .
<i>Regulamentul ESMA</i>	Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei ⁸ .

Abrevieri

<i>FIA</i>	Fond de investiții alternative
<i>PGR AFI</i>	Politica AFIA de gestionare a riscurilor
<i>AFIA</i>	Administrator de fonduri de investiții alternative
<i>a-LMT</i>	Instrument suplimentar de administrare a lichidităților
<i>ETF</i>	Fond tranzacționat la bursă
<i>ESMA</i>	Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
<i>CERS</i>	Comitetul european pentru risc sistemic
<i>UE</i>	Uniunea Europeană
<i>FoF</i>	Fond de fonduri
<i>CSF</i>	Consiliul pentru Stabilitate Financiară
<i>FX</i>	Schimb valutar
<i>LST</i>	Simularea situațiilor de criză de lichiditate
<i>FPM</i>	Fond de piață monetară
<i>ANC</i>	Autoritatea națională competentă
<i>RCR</i>	Rata de acoperire a răscumpărării
<i>RST</i>	Simularea situațiilor de criză în sens invers
<i>OPCVM</i>	Organism de plasament colectiv în valori mobiliare
<i>PGR OPCVM</i>	Procesul OPCVM de gestionare a riscurilor

⁶ JO L 78, 24.3.2016, p. 11-30

⁷ JO L 169, 30.6.2017, p. 46-127

⁸ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

Definiții

<i>FIA de tip închis</i>	Un FIA, altul decât un FIA de tip deschis, care este un FIA ce îndeplinește criteriile de la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 694/2014 ⁹
<i>Depozitar</i>	Depozitar al unui OPCVM sau al unui FIA
<i>a-LMT ex post</i>	Instrumente/măsurile aplicate de administratori în circumstanțe excepționale, pentru a controla sau limita tranzacționarea unităților/acțiunilor fondului în interesul investitorilor, inclusiv, dar fără a se limita la suspendarea tranzacționării unităților, amânarea tranzacționării și constituirea de conturi pentru active nelichide (side-pocketing)
<i>Prețul de vânzare în regim de urgență</i>	Lichidarea unui activ la un preț semnificativ redus față de valoarea sa justă
<i>Fond</i>	Un OPCVM sau un FIA
<i>Cost de lichidare</i>	Costul plătit de vânzătorul unui activ pentru executarea la timp a unei anumite tranzacții din motive legate de lichiditate
<i>Risc de lichiditate</i>	Riscul ca o poziție din fond să nu poată fi vândută, lichidată sau închisă cu costuri limitate, pentru a respecta în orice moment obligațiile de răscumpărare a unităților/acțiunilor
<i>Simularea situațiilor de criză de lichiditate</i>	Un instrument de gestionare a riscului în cadrul general de gestionare a riscului de lichiditate al unui administrator care simulează o serie de condiții, inclusiv condiții plauzibile normale și de criză (adică extreme, improbabile sau nefavorabile), pentru a evalua impactul potențial al acestora asupra finanțării (pasivului), activelor, lichidității globale a unui fond și acțiunile de monitorizare necesare
<i>Administrator</i>	(a) În cazul unui OPCVM, societatea de administrare a OPCVM sau, în cazul unui OPCVM cu autoadministrare, întreprinderea de investiții a OPCVM; (b) În cazul unui FIA, AFIA sau un FIA administrat intern; (c) În cazul unui FPM, administratorul unui FPM.
<i>Rata de acoperire a răscumpărilor</i>	Evaluarea capacității activelor unui fond de a îndeplini obligațiile de finanțare care rezultă din pasivul bilanțier, cum ar fi un șoc de răscumpărare
<i>Simularea situațiilor de criză în sens invers</i>	O simulare a situației de criză la nivel de fond care pornește de la identificarea rezultatelor predefinite în ceea ce privește lichiditatea fondului (de exemplu, momentul în care fondul nu va mai fi suficient de lichid pentru a onora cererile de răscumpărare a unităților) și care explorează apoi scenariile și circumstanțele care ar putea duce la apariția acestei situații

⁹ JO L 183, 24.6.2014, p. 18.

<i>Măsuri speciale</i>	Tipuri specifice de măsuri a-LMT ex post aflate la dispoziția unor FIA, care afectează drepturile de răscumpărare ale investitorilor, cum ar fi conturile pentru active nelichide (side pockets) sau limitele de răscumpărare (gates)
<i>Durata de lichidare</i>	O abordare, prin care administratorul poate estima valoarea activelor care ar putea fi lichidate la un cost acceptabil, într-un anumit orizont de timp

III. Scop

9. Ghidul este elaborat în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul ESMA. Scopul prezentului ghid este de a stabili practici consecvente, eficiente și efective în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară și de a garanta aplicarea comună, uniformă și coerentă a dreptului Uniunii. În special, scopul lui este de a mări standardul, coerența și, în unele cazuri, frecvența LST-urilor deja realizate și de a promova supravegherea convergentă a LST-urilor de către ANCuri.

IV. Obligații de conformare și raportare

Statutul ghidului

10. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul ESMA, ANC-urile și participanții la piețele financiare trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta prezentul ghid.
11. Autoritățile competente cărora li se aplică prezentul ghid trebuie să se conformeze prin includerea lui în cadrele lor juridice și/sau de supraveghere naționale, după caz, inclusiv în cazul în care ghiduri specifice vizează, în principal, participanții la piețele financiare. În acest caz, autoritățile competente trebuie să asigure, prin activități de supraveghere, respectarea ghidului de către participanții la piețele financiare.

Cerințe privind raportarea

12. În termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE, autoritățile competente cărora li se aplică acest ghid trebuie să informeze ESMA dacă:
 - (i) respectă,
 - (ii) nu respectă, dar intenționează să respecte sau dacă

- (iii) nu respectă și nu intenționează să respecte ghidul.
13. În caz de neconformitate, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să informeze ESMA, în termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE, cu privire la motivele de neconformare cu ghidul.
 14. Pe site-ul ESMA este disponibil un model de notificare. Modelul se completează și se transmite la ESMA.
 15. Participanții la piețele financiare nu sunt obligați să raporteze dacă respectă ghidul sau nu.

V. Ghid privind simularea situațiilor de criză de lichiditate în OPCVM și FIA

V.1 Ghid pentru administratori

V.1.1 Proiectarea modelelor de LST

16. **Atunci când construiesc modelele de LST, administratorii trebuie să stabilească:**
 - a. **factorii de risc care pot afecta lichiditatea fondului;**
 - b. **tipurile de scenarii care trebuie utilizate și severitatea lor;**
 - c. **diferite realizări și diferiți indicatori care trebuie monitorizați pe baza rezultatelor LST-ului;**
 - d. **raportarea rezultatelor, realizărilor și indicatorilor LST-ului către conducere și**
 - e. **modul în care rezultatele LST-ului sunt utilizate de responsabilii cu gestionarea riscului, de responsabilii cu administrarea portofoliului și de personalul de conducere de nivel superior.**
17. **Un administrator trebuie să se asigure că LST-ul oferă informații care permit acțiuni de monitorizare.**

V.1.2 Înțelegerea riscurilor de lichiditate

18. **Un administrator trebuie să înțeleagă foarte bine riscurile de lichiditate care rezultă din activele și pasivele bilanțiere ale fondului și profilul general de lichiditate al acestuia, pentru a utiliza LST-ul corespunzător fondului pe care îl administrează.**
19. **Un administrator trebuie să găsească un echilibru utilizând un LST care:**
 - a. **să fie orientat în mod corespunzător, care să fie specific fondului și care să evidențieze factorii-cheie de risc de lichiditate și**
 - b. **care să utilizeze o gamă suficient de largă de scenarii pentru a reflecta în mod adecvat diversitatea riscurilor fondului.**

V.1.3 Principii de guvernanță pentru LST

- 20. LST-ul trebuie integrat în mod corespunzător și încorporat în cadrul de gestionare a riscurilor fondului care susține administrarea lichidităților. Acesta trebuie să facă obiectul unei guvernante și supravegheri corespunzătoare, inclusiv unor proceduri adecvate de raportare și escaladare.**
- 21. LST-ul trebuie efectuat în condiții similare celorlalte operațiuni de gestionare a riscului care fac obiectul cerințelor de reglementare cu privire la independență, inclusiv cerinței ca personalul responsabil cu gestionarea riscului să acționeze independent de alte funcții, cum ar fi funcția de administrare a portofoliului. Cu toate acestea, structura de guvernanță trebuie să țină seama de modul în care rezultatul LST-ului este luat în considerare de funcția de administrare a portofoliului pe durata gestionării fondului.**
- 22. În cazul în care administratorul delegă sarcinile de administrare a portofoliului unei terțe părți, trebuie să se acorde o atenție deosebită cerinței de independență, pentru a evita dependența de propriul LST al terței părți sau influența acestuia.**
- 23. În cerințele organizaționale este inclusă și cerința de a gestiona în mod eficace conflictele de interese care decurg din operaționalizarea LST-ului. Aceste conflicte de interese includ:**
 - a. posibilitatea ca alte părți, cum ar fi personalul responsabil cu administrarea portofoliului (inclusiv administratorii de portofoliu din entități juridice separate), să exercite o influență nejustificată asupra executării LST-ului, inclusiv dependența de hotărârile referitoare la lichiditatea activelor și
 - b. gestionarea informațiilor cu privire la rezultatele simulărilor situațiilor de criză. Dacă informațiile sunt comunicate unui client, trebuie să se asigure că acest lucru nu ar fi incompatibil cu obligația administratorului de a trata toți investitorii în mod echitabil în ceea ce privește modul în care dezvăluie informații cu privire la fond.

V.1.4 Politica privind LST

- 24. LST-ul trebuie documentat într-o politică privind LST în cadrul PGR OPCVM și FIA, care trebuie să impună administratorului obligația de a revizui și de a adapta periodic, dacă este necesar, LST-ul, după caz. Politica privind LST trebuie să includă cel puțin următoarele:**
 - a. o definiție clară a rolului personalului de conducere de nivel superior în proces, inclusiv al organului de conducere (de exemplu, consiliul de administrație sau consiliul director);
 - b. structura internă a acționariatului și funcția (funcțiile) de conducere care este (sunt) responsabil(e) de performanța sa;
 - c. interacțiunea sa cu alte proceduri de gestionare a riscului de

- lichiditate, inclusiv planurile pentru situații neprevăzute ale administratorului și funcția de administrare a portofoliului;
- d. o cerință de raportare internă periodică a rezultatelor LST-ului care să specifice frecvența și destinatarii raportului;
- e. o revizuire periodică, documentarea rezultatelor și o procedură de modificare a politicii, în cazul în care este impusă de revizuire;
- f. circumstanțele care necesită escaladare, inclusiv în cazul în care limitele/pragurile de lichiditate sunt depășite;
- g. fondurile care fac obiectul LST-ului;
- h. validarea inițială a modelelor de LST și a ipotezelor care stau la baza lor, care trebuie efectuată separat de administrarea portofoliului, însă nu neapărat de o entitate/persoană din afara administratorului;
- i. tipurile și severitatea scenariilor de simulare a situațiilor de criză utilizate și motivele alegerii acestor scenarii;
- j. ipotezele utilizate în legătură cu disponibilitatea datelor pentru scenarii, rațiunile lor și frecvența de reexaminare a acestora;
- k. frecvența la care se efectuează LST-ul și motivele pentru care se alege frecvența respectivă și
- l. metodele de lichidare a activelor, inclusiv limitele și ipotezele utilizate.

V.1.5 Frecvența de efectuare a LST-ului

25. LST-ul trebuie efectuat cel puțin o dată pe an și, după caz, trebuie utilizat în toate etapele ciclului de viață al fondului. Este recomandat ca LST-ul să fie utilizat trimestrial sau mai frecvent. Stabilirea unei frecvențe mai mari sau mai mici trebuie să se bazeze pe caracteristicile fondului, iar motivele acestuia trebuie consemnate în politica privind LST. Flexibilitatea pe această temă este permisă în funcție de natura, amploarea și complexitatea fondului și de profilul de lichiditate.
26. Atunci când iau decizii cu privire la frecvența corespunzătoare, administratorii trebuie să țină seama de următoarele:
 - a. lichiditatea fondului stabilită de administrator și orice modificare a lichidității activelor;
 - b. frecvența trebuie adaptată fondului, în loc să se adopte o abordare universal valabilă pentru toate fondurile gestionate de administrator și
 - c. natura vehiculului (de tip închis față de tip deschis), politica de răscumpărare și LMT-urile, cum ar fi limitele de răscumpărare (gates) sau conturile pentru active nelichide (side pockets), pot fi alți factori care trebuie luați în considerare atunci când se stabilește frecvența corespunzătoare a LST-ului.
27. Administratorii trebuie să țină seama de factorii descriși în tabelul de mai jos atunci când stabilesc frecvența corespunzătoare a LST-ului:

Frecvența recomandată a LST-ului	• Trimestrial, cu excepția cazului în care caracteristicile fondului justifică o frecvență mai mare sau mai mică. Justificarea trebuie consemnată în politica privind LST.
Factorii care pot mări frecvența LST-ului periodic	• Frecvență mai mare de tranzacționare a unităților • Riscuri mai mari care rezultă din pasive, cum ar fi o bază concentrată de investitori • Strategie de investiții complexă (de exemplu, utilizarea pe scară largă a instrumentelor derivate) • Bază de active mai puțin lichide • Următorul eveniment care ar putea afecta negativ lichiditatea fondului
Factori care pot reduce frecvența LST-ului periodic	• O bază de active extrem de lichidă • Frecvență mai mică de tranzacționare a unităților fondului
Utilizarea recomandată a LSTului ad-hoc	• LST-ul ad-hoc trebuie realizat cât mai curând posibil dacă administratorul identifică un risc semnificativ pentru lichiditatea fondului și trebuie abordat în timp util.

V.1.6 Utilizarea rezultatelor LST-ului

28. LST-ul trebuie să ofere rezultate care:

- a. să contribuie la garantarea faptului că fondul este suficient de lichid, astfel cum se cere în normele aplicabile și în condițiile de răscumpărare prevăzute în documentația fondului;
- b. să consolideze capacitatea administratorului de a administra lichiditatea fondului în interesul investitorilor, inclusiv la planificarea perioadelor cu risc crescut de lichiditate;
- c. să ajute la identificarea posibilelor puncte slabe ale unei strategii de investiții în ceea ce privește lichiditatea și la luarea deciziilor privind investițiile și
- d. să ajute la luarea deciziilor și monitorizarea gestionării riscurilor, inclusiv la stabilirea de limite interne relevante de către administrator cu privire la lichiditatea fondului ca instrument suplimentar de gestionare a riscurilor. Aceasta poate include asigurarea faptului că rezultatele LST-ului pot fi măsurate cu un indicator comparabil, de exemplu cu un indicator-cheie de risc.

29. LST-ul trebuie să ajute un administrator să pregătească un fond pentru o criză și să întocmească planuri mai ample pentru situații neprevăzute.

Aceste planuri pentru situații neprevăzute pot implica planurile unui administrator de operaționalizare a măsurilor a-LMT ex post care se aplică unui fond.

V.1.7 Adaptarea LST-ului fiecărui fond în parte

- 30. LST-ul trebuie adaptat în mod corespunzător fiecărui fond în parte, inclusiv adaptând:**
 - a. frecvența LST-ului;**
 - b. tipurile și severitatea scenariilor utilizate pentru a crea condiții de criză, care trebuie să fie întotdeauna suficient de severe, dar plauzibile, și trebuie să se bazeze pe riscurile de lichiditate care rezultă din activele și pasivele bilanțiere ale fondului, precum și pe profilul general de lichiditate al acestuia;**
 - c. ipotezele privind comportamentul investitorilor (răscumpărările brute și nete) și lichidarea activelor;**
 - d. complexitatea modelului de LST, care trebuie să țină seama de complexitatea strategiei de investiții a fondului, de structura portofoliului, de LMT și de utilizarea de tehnici eficiente de administrare a portofoliului și**
 - e. în cazul unui ETF, particularitățile ETF-urilor, ținând seama, de exemplu, de rolul participanților autorizați, modelele de răscumpărare și modelele de replicare.**

V.1.8 Scenarii de LST

- 31. LST-ul trebuie să folosească scenarii ipotetice și istorice și, după caz, RST-ul. LST-ul nu trebuie să se bazeze prea mult pe date istorice, mai ales că următoarele crize pot fi diferite de cele anterioare.**
- 32. Scenariile istorice pentru LST ar putea include criza financiară globală din 2008-2010 sau criza europeană a datoriilor din 2010-2012. Scenariile ipotetice ar putea include creșterea ratelor dobânzii, extinderea marjei de credit sau evenimente politice.**
- 33. Administratorii care folosesc RST-ul trebuie să simuleze lichidarea activelor în așa fel încât să reflecte modul în care administratorul ar lichida activele într-o perioadă de criză excepțională a pieței. RST-ul trebuie să țină seama de tratamentul acordat atât deținătorilor de unități rămași, cât și celor care răscumpără unități, precum și de rolul costurilor tranzacțiilor și de acceptarea prețurilor de vânzare în regim de urgență.**
- 34. Fondurile care se angajează în strategii de investiții ce le expun la riscuri cu probabilitate scăzută, dar cu impact puternic, trebuie să acorde o atenție deosebită utilizării RST-ului pentru a evalua consecințele unui eveniment de piață extrem asupra profilului lor de lichiditate.**

35. RST-ul poate fi utilizat pentru a stabili dacă trebuie luate măsuri care să asigure că fondul este suficient de lichid sau pentru a stabili dacă o astfel de circumstanță este suficient de excepțională încât să permită impunerea suspendării în conformitate cu normele aplicabile. În cazul OPCVM-urilor, „circumstanțele excepționale” sunt cele de la articolul 84 alineatul (2) din Directiva OPCVM, din normele naționale aplicabile și prospectul fondului sau regulile fondului.
36. Un FIA poate utiliza, de asemenea, RST-ul pentru a simula nivelul activelor care pot fi lichidate înainte de a pune în aplicare „măsurile speciale” permise de politica sa de răscumpărare și de normele naționale.¹⁰

V.1.9 Disponibilitatea datelor

37. **LST-ul trebuie să demonstreze că administratorul este capabil să depășească limitările legate de disponibilitatea datelor, inclusiv prin:**
 - a. evitarea ipotezelor optimiste;
 - b. justificarea dependenței de modelele de LST ale părților terțe, inclusiv în cazul în care modelul este elaborat de un administrator de portofoliu terț și
 - c. exercitarea avizului experților privind calitatea.
38. În special, administratorii trebuie să-și adapteze abordarea în cazul în care datele sunt limitate, iar orice ipoteze utilizate trebuie revizuite în mod adecvat.
39. Trebuie simulate reduceri adecvate ale lichidității activelor atât în condiții normale, cât și în condiții de criză a pieței, în special atunci când datele istorice nu oferă exemple de condiții de criză suficient de severe. Nu trebuie să se plece de la ipoteza că portofoliul poate fi lichidat la volumul mediu zilnic total de tranzacționare al unui activ, cu excepția cazului în care o astfel de ipoteză poate fi justificată pe baza unor dovezi empirice.

V.1.10 Dezvoltarea produsului

40. **Pe durata dezvoltării produsului, administratorul unui fond care trebuie autorizat de un ANC trebuie:**
 - a. să poată demonstra ANC că elementele-cheie ale fondului, inclusiv strategia și frecvența de tranzacționare, îi permit să rămână suficient de lichid în circumstanțe normale și de criză și
 - b. să realizeze, după caz, LST-ul atât pe partea de active (folosind un portofoliu model), cât și pe partea de pasive, încorporând profilul

¹⁰ Considerentul 59 din Regulamentul (UE) nr. 231/2013 de nivel 2 privind DAFIA.

preconizat al investitorului atât din prima, câtși din ultima etapă a existenței fondului.

41. LST-ul poate fi utilizat și la lansarea fondului, pentru a ajuta la identificarea factorilor relevanți pentru viitoarea gestionare a riscurilor fondului, de exemplu: cuantificarea sensibilității riscului de lichiditate al fondului, identificarea factorilor care afectează riscul de lichiditate, identificarea indicatorilor/indicatorilor-cheie de risc pentru a monitoriza riscul de lichiditate previzibil, frecvența de gestionare a riscurilor și evaluarea oricărei posibile măsuri a-LMT ex post sau a oricăror măsuri speciale care trebuie incluse în prospect sau în regulile fondului.

V.1.11 Activele fondului pentru care se simulează situații de criză pentru a determina efectul asupra lichidității fondului

42. LST-ul trebuie să permită unui administrator să evalueze nu doar durata și/sau costurile de lichidare a activelor dintr-un portofoliu, ci și dacă o astfel de acțiune ar fi permisă având în vedere:
 - a. obiectivele și politica de investiții a fondului;
 - b. obligația de gestionare a fondului în interesul investitorilor;
 - c. orice obligație aplicabilă de lichidare a activelor cu costuri limitate și
 - d. obligația de a menține profilul de risc al fondului în urma lichidării unei părți din activele sale.
43. Costul de lichidare și durata de lichidare sunt cele două abordări principale utilizate de obicei de administratori pentru a simula lichiditatea activelor în condiții normale și de criză. Administratorii trebuie să aplice metoda corespunzătoare pentru fiecare fond în parte. Pot fi adoptate alte abordări pentru fond.
44. Costul de lichidare depinde de tipul activelor, orizontul de lichidare și de valoarea tranzacției/comenzii. Administratorii trebuie să țină seama de acești trei factori atunci când evaluează costul de lichidare a activelor lor în condiții normale și de criză.
45. Administratorii trebuie să reflecte un număr și o varietate mare de situații de criză a pieței în estimarea costului de lichidare și a duratei de lichidare în condiții de criză, care sunt caracterizate de regulă de o volatilitate mai mare, o lichiditate mai mică (de exemplu, o marjă de licitație mai mare) și de o durată de lichidare mai lungă (în funcție de clasa de active). În acest context, administratorii nu trebuie să aibă în vedere doar observațiile istorice ale piețelor aflate în situații de criză.
46. Un administrator trebuie să aleagă metoda de lichidare a activelor în LST, ținând seama de activele și pasivele fondului, precum și de condițiile de răscumpărare ale acestuia. De asemenea, administratorul trebuie să fie

conștient de limitele metodei și să-și ajusteze cu prudență gestionarea mai extinsă a riscului de lichiditate, pentru a reduce aceste limite.

47. Metoda de lichidare a activelor într-un LST trebuie:
 - a. să reflecte modul în care un administrator ar lichida activele în condiții normale și de criză, în conformitate cu normele aplicabile, fie acestea cerințe legale (în conformitate cu Directiva OPCVM) sau limitări specifice fondului impuse în prospect sau în regulile fondului;
 - b. să se asigure că modelul utilizat pentru fond este și rămâne în conformitate cu obiectivele sale, cu politica de investiții și cu regulile fondului;
 - c. să reflecte faptul că fondul este gestionat în interesul tuturor investitorilor, atât al celor care răscumpără unități, cât și al celor rămași;
 - d. să respecte obligațiile aplicabile fondului referitoare la menținerea profilului de risc prevăzut în documentele fondului;
 - e. să fie reflectată în politica privind LST;
 - f. să țină seama, după caz, de posibilele efecte negative asupra altor investitori sau asupra integrității pieței în general.
48. Administratorii trebuie să acorde o atenție deosebită scenariilor cu probabilitate scăzută, dar cu impact puternic, inclusiv eventualei dificultăți de a stabili prețuri fiabile pentru active mai puțin lichide, într-o perioadă de criză a pieței.

V.1.12 Pasivele fondului pentru care se simulează situații de criză pentru a determina efectul asupra lichidității fondului

49. **LST-ul trebuie să conțină scenariile legate de pasivele fondului, care să includă atât răscumpărări, cât și alte posibile surse de risc de lichiditate care rezultă din pasivul bilanțier al fondului.**
50. **LST-ul trebuie să includă factori de risc legați de tipul și concentrarea investitorilor, în funcție de natura, amploarea și complexitatea fondului.**
51. Cererile de răscumpărare sunt cea mai frecventă și, de regulă, cea mai importantă sursă de risc de lichiditate pentru fondurile de investiții. În plus, diferitele tipuri de pasive bilanțiere ale fondului și impactul potențial al acestora asupra lichidității fondului variază de la un fond la altul. Ar putea fi luate în considerare și măsuri speciale sau a-LMT-uri atunci când se gestionează riscul de lichiditate.
52. În condiții normale, administratorii ar putea monitoriza fluxurile istorice (media și tendințele în timp), răscumpărările medii ale fondurilor similare și informațiile de la rețelele de distribuție cu privire la rambursările prognozate. Administratorii trebuie să se asigure că seria cronologică este suficient de lungă pentru a reflecta în mod corect condițiile „normale”.
53. În cazul condițiilor de criză, printre exemplele de scenarii se numără tendințe

istorice, evenimente istorice, tendințe contemporane în fonduri similare, scenarii ipotetice/bazate pe evenimente și simularea situațiilor de criză în sens invers.

54. În funcție de disponibilitatea datelor istorice granulare care acoperă răscumpărările pentru fiecare tip de investitor și alte informații referitoare la distribuția specifică a unui fond, administratorii ar putea simula și cererile de răscumpărare pentru diferite tipuri de investitori.
55. Administratorii trebuie să țină seama de măsura în care variabilele care rezultă din alți factori, cum ar fi comportamentul investitorilor, pot fi sau trebuie încorporate în scenariile lor din modelul de LST. Decizia privind granularitatea, profunzimea analizei și utilizarea datelor trebuie să respecte principiul necesității și proporționalității. Administratorii trebuie să înțeleagă potențialele riscuri asociate bazei de investitori a fondului și trebuie să poată demonstra că riscurile respective joacă un rol important în gestionarea curentă a riscului de lichiditate a unui fond.
56. Tabelul de mai jos oferă exemple de factori privind comportamentul investitorilor, care pot fi incluși în modelul de LST:

Factor	Exemple de posibil risc de lichiditate	Exemple de posibilă includere în LST
Categoria de investitori	Riscul de răscumpărare poate varia în funcție de tipul de investitor. De exemplu, probabilitatea de răscumpărare în condiții de criză ar putea fi clasificată în funcție de rolul investitorilor ca administratori de patrimoniu, sisteme de pensii, investitori direcți de retail sau alte OPCVM-uri sau FIA.	În funcție de cunoștințele și experiența administratorului cu clienții săi, modelul de LST poate simula, de exemplu, fonduri ale fondurilor care prezintă un risc mai mare de răscumpărare decât alte tipuri de investitori și poate simula retragerea lor din primul fond.
Concentrarea investitorilor	Unul sau mai mulți investitori pot deține o proporție mult mai mare din fond decât ceilalți, ceea ce duce la un risc deosebit pentru lichiditatea fondului din partea investitorului (investitorilor) care răscumpără unități.	Administratorul poate genera modele pentru unul sau mai mulți dintre cei mai mari investitori care răscumpără simultan unități din fond într-o anumită perioadă de timp ¹¹ .

¹¹ Acest exercițiu poate avea o utilitate limitată atunci când fondul are un singur investitor instituțional care cooperează cu administratorul în ceea ce privește intenția de a subscrie și răscumpăra unități.

Locația investitorului	Investitorii aflați în diferite regiuni sau țări pot prezenta riscuri de răscumpărare distincte ca urmare a unor factori idiosincratici care sunt legați de factorii politici, economici sau de altă natură privind locația lor. De exemplu, investitorii dintr-o regiune care face obiectul unei politici monetare diferite pot prezenta riscuri de răscumpărare distincte în perioadele de modificare a cursului de schimb și/sau a ratelor dobânzii. Riscurile politice și/sau economice îi pot determina și pe investitorii din alte regiuni sau țări să facă răscumpărări.	Administratorul poate simula mai întâi o proporție semnificativă a investitorilor aflați într-o anumită țară, care răscumpără unități într-o anumită perioadă de timp.
Strategia investitorilor	În timp ce strategiile multor investitori sunt pe termen lung și, în orice caz, dificil de deslușit, unii investitori urmează strategii stereotipe sau predefinite care pot prezenta un risc deosebit de răscumpărare în contextul unor condiții de piață în schimbare. De exemplu, unele fonduri încearcă să țintească în mod expres un nivel de risc, măsurat cu ajutorul volatilității, și pot fi identificate ca atare după numele lor și obiectivele de investiții declarate. Aceste fonduri încearcă adesea să elimine riscul în perioadele volatile și pot prezenta riscuri de răscumpărare crescute în perioadele de volatilitate în ceea ce privește anumite clase de active. În cazul în care fondurile cu strategii stereotipe sau predefinite sunt investitori, administratorul poate fi nevoit să țină seama în mod corespunzător de riscul de	Administratorul poate simula răscumpărările de la investitori urmând strategii similare, în condiții normale și de criză a pieței.

	lichiditate pe care îl prezintă aceste fonduri în condiții normale și de criză a pieței.	
--	--	--

V.1.13 LST pentru alte tipuri de pasive

57. **Un administrator trebuie să includă în LST-ul său alte tipuri de pasive, în condiții normale și de criză, după caz. Toate elementele relevante din pasivul bilanțier al fondului, inclusiv alte elemente decât răscumpărările, trebuie să facă obiectul LST-ului.**
58. Este posibil ca răscumpărările nete să nu fie singurul risc relevant pentru lichiditățile care rezultă din pasivul bilanțier al fondului și care, prin urmare, trebuie să facă obiectul LST-ului. În unele cazuri, LST-ul trebuie să stabilească în ce circumstanțe nu poate fi atenuat riscul de lichiditate, de exemplu, în circumstanțele unui nivel de apeluri în marjă pe care fondul nu ar putea să îl finanțeze. Planurile pentru situații neprevăzute trebuie să reflecte în mod adecvat acest lucru și să contribuie la atenuarea riscului de lichiditate în astfel de circumstanțe.
59. Tabelul de mai jos prezintă exemple de factori care pot afecta riscul de lichiditate:

Tip de lichiditate	Exemple de factori care pot afecta riscul de lichiditate	Posibile evenimente care pot fi simulate
Instrumente derivate	Modificarea valorii activului-suport poate duce la apeluri în marjă derivate, afectând lichiditatea disponibilă a fondului	Simularea unei modificări a valorii activului-suport derivat care duce la un apel în marjă mai mare decât cel anticipat
Capital angajat	Fondurile care investesc în active reale sau imobiliare sunt adesea obligate să angajeze capital pentru a administra investiția, cum ar fi costurile de întreținere sau reamenajare	Simularea unui eveniment neașteptat care duce la cheltuieli noi/mai mari de capital pentru o investiție imobiliară
Tranzacții de finanțare a titlurilor de valoare/gestionarea eficientă a portofoliului	Fondurile care acordă cu împrumut active sunt expuse riscului de contraparte al debitorului și riscului de lichiditate asociat care decurge din eventuala nerespectare a obligațiilor de plată. Cu toate că acesta	Simularea nerespectării obligațiilor de plată de către contrapartea la o operațiune de dare cu împrumut de titluri de valoare. Simularea riscului de reinvestire a garanțiilor în numerar

	poate fi atenuat prin depunerea de garanții reale, riscul de lichiditate nu este eliminat (având în vedere lichiditatea garanțiilor).	
Plata dobânzii/creditului	Fondurile care includ efectul de levier în strategia lor de investiții sunt expuse riscului de lichiditate care rezultă din factori precum sensibilitatea la rata dobânzii	Simularea de rate crescute ale dobânzii la obligațiile de plată ale fondului

V.1.14 Fonduri care investesc în active mai puțin lichide

60. **Riscurile care rezultă din riscurile asociate activelor și pasivelor mai puțin lichide trebuie reflectate în LST.**
61. Multe fonduri care au investit în active mai puțin lichide sunt expuse unor riscuri distincte care rezultă atât din active, cât și din pasive, comparativ cu fondurile care investesc în titluri de valoare mai lichide. De exemplu, multe FIA care investesc în proprietăți imobiliare au perioade de tranzacționare mai puțin frecvente și perioade de preaviz care reduc riscul asociat pasivelor generat de răscumpărări. Cu toate acestea, aceste fonduri sunt expuse și riscului distinct asociat pasivelor, care rezultă din administrarea și întreținerea activelor imobiliare (inclusiv riscuri greu de simulat, cum ar fi riscurile juridice).
62. În plus, fondurile care investesc în active mai puțin lichide au, în mod inerent, o flexibilitate mai mică în ceea ce privește îmbunătățirea lichidității totale prin vânzarea de active la costuri limitate, în perioade de criză a pieței. Prin urmare, este posibil ca rezultatele LST-urilor realizate de administratorii de active mai puțin lichide să aibă anumite caracteristici distincte.
63. Scenariile cu probabilitate scăzută, dar cu impact puternic, inclusiv eventuala dificultate de a stabili prețuri fiabile pentru active mai puțin lichide, într-o perioadă de criză a pieței, vor fi importante pentru activele mai puțin lichide. Aceste active pot fi deosebit de vulnerabile la lipsa lichidității în momente de criză a pieței, afectând durata de lichiditate, costurile de lichidare, precum și posibilitatea de lichidare a activelor atunci când se ia în considerare interesul investitorilor. RST-ul poate fi un instrument deosebit de valoros în acest context, contribuind la identificarea scenariilor care ar putea duce la un risc mare de lichiditate a fondului (de exemplu, la identificarea scenariilor care ar duce la impunerea de măsuri speciale sau suspendări).
64. Natura unei baze de active mai puțin lichide poate sublinia și mai mult importanța administratorilor, pentru a se asigura că investitorii sunt tratați imparțial în condiții de criză a pieței. Prin urmare, LST-ul ar putea ajuta un

administrator să stabilească un cadru de guvernanză care să urmărească obținerea de rezultate echitabile pentru toți investitorii, contribuind la modelarea unei metode corecte de lichidare a activelor.

65. Una dintre modalitățile prin care un administrator ar putea analiza lichiditatea fondului este să acorde prioritate efectuării LST-ului ad-hoc cu privire la fondurile care investesc în active mai puțin lichide, în cazul în care a fost identificat un eveniment care ar putea afecta negativ lichiditatea fondului. Astfel, administratorii trebuie să fie foarte atenți atunci când stabilesc frecvența LST-ului în cazul fondurilor care investesc în active mai puțin lichide.
66. FoF-urile care beneficiază de expunere indirectă la active mai puțin lichide prin intermediul fondurilor lor țintă trebuie să țină seama în mod corespunzător de considerentele referitoare la activele mai puțin lichide, deoarece expunerea-suport a acestor fonduri-țintă poate duce la suspendarea vehiculului investițional țintă sau la alte măsuri. Acest lucru poate afecta FoF-urile, deci modelul de LST trebuie să țină seama de acest risc.

V.1.15 LST combinat pentru active și pasive

67. **După simularea separată a situațiilor de criză pentru activele și pasivele bilanțiere ale fondului, administratorul trebuie să combine rezultatele LST-ului în mod corespunzător, pentru a determina efectul general asupra lichidității fondului.**
68. LST-ul combinat pentru active și pasive poate ajuta la identificarea fondurilor care prezintă cel mai mare risc de lichiditate la un moment dat, având în vedere riscul de lichiditate atât pe partea de active, cât și pe cea de pasive. Acesta poate avea un rol important în întocmirea de către administrator a planurilor pentru situații neprevăzute în caz de criză, cum ar fi în întocmirea planurilor privind impactul riscului de lichiditate materializat într-unul sau în mai multe fonduri la nivel de firmă.¹²
69. Administratorii trebuie să includă notarea riscurilor în LST, în cazul în care permite o viziune mai clară asupra lichidității la nivelul diferitelor fonduri pe care aceștia le gestionează, inclusiv în planificarea pentru situații neprevăzute și pregătirea operațională pentru o criză de lichiditate.
70. Rezultatul LST-ului combinat pentru active și pasive poate fi un indicator sau un scor comparabil, de exemplu bazat pe RCR. Abordarea aleasă de administrator trebuie explicată și consemnată în politica privind LST, în special dacă nu necesită evaluarea duratei și/sau a costurilor de lichidare a activelor dintr-un portofoliu, astfel cum se indică la punctul 42. În cazul în care un fond gestionat de administrator poate fi comparat cu alt fond folosind un astfel de indicator, acesta poate fi un indicator de risc relevant pentru personalul de

¹² ESRB/2017/6 pagina 31

conducere de nivel superior.¹³

71. În cazul în care scorurile/indicatorii fondului se modifică semnificativ într-un anumit interval de timp, LST-ul combinat pentru active și pasive poate ajuta la configurarea unui sistem de alertă, pentru a se analiza dacă trebuie luate măsuri în ceea ce privește lichiditatea unui fond.

V.1.16 Agregarea LST-ului la nivelul diferitelor fonduri

72. **Administratorul trebuie să agreghe LST-ul la nivelul diferitelor fonduri aflate în administrarea sa, în cazul în care consideră că o astfel de măsură este adecvată pentru fondurile respective.**
73. Agregarea LST-ului la nivelul diferitelor fonduri implică utilizarea aceleiași simulări a situațiilor de criză de lichiditate pentru mai multe fonduri cu strategii sau expuneri similare. Aceasta poate fi utilă atunci când se analizează capacitatea unei piețe mai puțin lichide de a absorbi vânzările de active, dacă acestea ar avea loc concomitent în fondurile gestionate de administrator. Acest lucru poate fi relevant în special atunci când fondurile gestionate de administrator dețin un număr semnificativ de active pe o anumită piață. Agregarea LST-ului poate permite administratorului să identifice mai bine costul sau durata de lichidare a fiecărui titlu de valoare, luând în considerare valoarea tranzacției, condițiile de criză a pieței și riscul de contraparte.

V.2 Ghiduri pentru depozitari

74. **Un depozitar trebuie să stabilească proceduri de verificare adecvate, pentru a verifica dacă administratorul unui fond a instituit proceduri documentate pentru programul său de LST.**
75. La realizarea verificării, depozitarul nu are obligația de a evalua caracterul adecvat al LST-ului. De exemplu, una dintre modalitățile de a verifica dacă LST-ul există și este efectuat este să se confirme dacă PGR OPCVM sau PGR FIA prevede ca administratorul să efectueze LST-ul pentru fond.
76. În conformitate cu Directiva OPCVM și DAFIA, depozitarii au obligația de a pune în aplicare proceduri pentru a verifica dacă fondul acționează în conformitate cu obligațiile din aceste directive.¹⁴
77. În cazul în care depozitarul nu este convins de existența LST-ului, acesta trebuie să ia măsuri în baza oricăror altor dovezi privind o eventuală încălcare a normelor de către un administrator. În funcție de sistemul național, este

¹³ Pentru mai multe informații, consultați Ghidul de utilizare a simulării situațiilor de criză ca parte a gestionării riscului în cadrul societăților de administrare a activelor, AMF, pagina 18 și Simularea situațiilor de criză în societățile germane de administrare a activelor, BaFin, paginile 29-31.

¹⁴ În cazul OPCVM, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2016/438 al Comisiei. În cazul DAFIA, în conformitate cu articolul 95 din Regulamentul delegat (UE) 231/2013 al Comisiei.

posibil ca depozitarul (sau administratorul) să aibă obligația de a informa ANC competentă cu privire la nerespectarea de către administrator a normelor aplicabile.

78. Depozitarul nu trebuie să reproducă sau să conteste LST-ul realizat de un administrator.

V.3 Cooperarea cu autoritățile naționale competente

79. ANC-urile pot să solicite, după cum consideră de cuviință, transmiterea LST-ului realizat de un administrator pentru a contribui la dovedirea faptului că un fond va putea să respecte normele aplicabile, inclusiv în ceea ce privește capacitatea fondului de a onora cererile de răscumpărare în condiții normale și de criză.
80. Mai mult, administratorii trebuie să notifice ANC-urile cu privire la riscurile semnificative și măsurile întreprinse pentru a le combate.
81. ANC-urile pot solicita administratorilor, după cum consideră de cuviință, să le comunice alte informații referitoare la LST, inclusiv modelele de simulare a situațiilor de criză de lichiditate și rezultatele acestora. Acest lucru se poate întâmpla, mai ales, într-o perioadă cu răscumpărări de amploare pe piață.